

داستانهایی از فضیلت زیارت امام حسین (ع)

علی میرخلف زاده

فهرست:

مقدمه

ثواب زیارت

زیارت گروهی از آسمان

زیارت فرشته ها و انبیاء

هفتاد هزار فرشته

زیارت پنجاه هزار فرشته

دعای معصومین علیه السلام

دعای امام صادق علیه السلام

مصافحه با رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

نماز زائر

حق خدا و رسول

حوض کوثر

حسرت زیارت

مشمول دعاها

ترس از ظلم

احسان به اهل بیت علیهم السلام

عاق اهل بیت علیهم السلام

دعای مستجاب

لوازم زائر

حال زائر

رستگاران

تقدیس و تنزیه
دوست خدا
هزار حسنه
هزار گناه محو
کرامت حق
فرشته ها ملازم زوار
جزء عمر حساب نشود
زیارت مظلوم
حساب قیامت
عرفان و شناخت
کنار نهرها
طلب رحمت
از روی شوق
بندگان مکرم
محبت
ثواب عمره
بدون تکبر
طلب آمرزش
حاجت دنیا و آخرت
محبوبترین اعمال
زیارت قبر مطهر
رزق و عمر طولانی و در زمره سعدا
حاجت روا
مسافرین خدا
کرامت خداوند
عملت را از سر بگیر

رحمت واسعه
ثواب ده حج و عمره
سی حج مقبول
غریب و شهید
پنجاه حج
هزار حج و هزار عمره
بنده آزاد کردن
شافع قیامت
شفاعت
ملائکه گریان
ارواح طیبه عصمت زیارت حسین علیه السلام
نصرانی مهمان
زیارت امام حسین علیه السلام
حضرت موسی علیه السلام به زیارت حسین علیه السلام
احترام امام زمان به زوار حسین علیه السلام

مقدمه

الصلوة و السلام علی اشرف الانبیاء و المرسلین ابا القاسم محمد
صلی الله علیه و آله المعصومین، سیما حجة بن الحسن (روحی و ارواح العالمین له الفداء)

حمد و سپاس بی کران مخصوص ذات لایزال و درود فراوان بر پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم
و اهل بیت طاهرینش، زیارت امام حسین علیه السلام ثوابها و فضیلتها زیادتی دارد که ما قطره ای از
آن را در اینجا می‌شماریم منجمله:

۱ - عبادت مکرمین را که ملائکه هستند به زوار امام حسین علیه السلام عنایت می‌فرمایند.

- ۲ - عبادت مصطفین را که انبیاء هستند.
- ۳ - با انبیاء و اوصیاء همنشین می‌شوند.
- ۴ - سر سفره انبیاء و اوصیاء می‌نشینند و با آنها طعام می‌خورد.
- ۵ - پیامبران با او مصافحه می‌کنند.
- ۶ - هم صحبت با پیامبران می‌شود.
- ۷ - خداوند به زوار امام حسین علیه السلام مباحثات می‌کند.
- ۸ - خداوند به زوار امام حسین علیه السلام نظر رحمت می‌کند.
- ۹ - دلیل محبت امام حسین علیه السلام هستند.
- ۱۰ - مورد دعای پیامبران و اوصیاء و اولیاء و ائمه هستند.
- ۱۱ - سلام خدا و ملائکه و پیامبران بر آنها است.
- ۱۲ - با مراتب عباد صالحین و مخلصین و مؤمنین و متقین و زاهدین و خائفین... است.
- ۱۳ - جمیع عباداتش مقبول است از نماز و روزه و حج و جهاد....
- ۱۴ - مرابطه و وقف و صدقه و آداب مستحبه او قبول است.

- ۱۵ - ثواب اعلاء درجات نیت خالص به او خواهند داد.
- ۱۶ - ثواب عبادات تمام عمر بلکه تمام دهر را به او خواهند داد.
- ۱۷ - تمام گناهایش آمرزیده می‌شود.
- ۱۸ - تمام گناهان پدر و مادر و دوستانش آمرزیده می‌شود.
- ۱۹ - محدث خدا در عرش است.
- ۲۰ - در علیین اسمش مسطور می‌شود.
- ۲۱ - مورد خطاب و ندای پروردگار قرار می‌گیرد.
- ۲۲ - ثواب جهاد و شرکت در رکاب امام حسین علیه السلام به او می‌دهند.
- ۲۳ - شریک در اعمال شهدای کربلا است.
- ۲۴ - ثواب در خون غلطیدن در راه خدا را به او می‌دهند.
- ۲۵ - اگر شقی باشد سعید می‌شود.
- ۲۶ - از کروبین شمرده می‌شود.
- ۲۷ - از یاوران حضرت زهرا (علیها السلام) می‌باشد.

۲۸ - اعضای او از صورت و چشم و قلب محل دعای امام صادق علیه السلام است.

۲۹ - در روز قیامت شافع است.

۳۰ - از باب الحسین وارد می‌شود.

۳۱ - از آب کوثر به او می‌خورانند.

۳۲ - ملائکه او را بدرقه می‌کنند.

۳۳ - ملائکه به تشییع جنازه او می‌آیند.

۳۴ - عزرائیل با او مدارا می‌کند.

۳۵ - ملائکه بر جنازه او نماز می‌خوانند.

۳۶ - وارد بهشت می‌شود.

۳۷ - مقرب و هم صحبت الهی می‌گردد.

۳۸ - فوز به وصال حورالعین می‌شود.

۳۹ - پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم به زیارت او می‌آید.

۴۰ - شامل دعا و محبت و احترام و اکرام پیغمبر و اهلبیت مخصوصا حضرت زهرا (علیهم صلوات الله) میگردد.

و ما در اینجا قطره ای از دریای بیکران فضائل زیارت امام حسین علیه السلام را آورده ایم که انشاءالله خوانندگان محترم از آن استفاده های فراوان نمایند و این حقیر بی بضاعت را از دعای خیر خودشان فراموش نفرمایند و انشاءالله این مجموعه مورد قبول درگاه حق قرار گرفته و هدیه ایست به ساحت مقدس امام زمان علیه السلام و ثوابش نثار ارواح طیبه مؤمنین و علماء و فضلا و امام راحل (ره) و شهداء و برادر عزیزم آشیخ احمد میر خلف زاده گردد.

ریزه خوار و روضه خوان حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام

علی میر خلف زاده.

ثواب زیارت

«امّ سعید احمسیّه» می گوید:

محضر مبارک «حضرت ابی عبدالله علیه السلام» شرف یاب شدم، کنیزم آمد و اظهار کرد که اسب را برای آماده کرده ام.

امام علیه السلام به من فرمودند:

اسب برای چیست، مگر کجا می خواهی بروی

عرض کردم: به زیارت قبور شهداء می روم.

حضرت فرمودند: امروز را به تاءخیر بیانداز، «از شما اهل عراق متعجبم که راه دوری را طی کرده و به زیارت قبور شهداء می روید ولی سیدالشهداء علیه السلام را ترک کرده و به زیارتش نمی روید؟!»

عرض کردم: «سیدالشهداء» کیست

حضرت فرمودند: «سیدالشهداء حضرت حسین بن علی علیه السلام» می‌باشد.

عرض کردم: من زن هستم.

امام علیه السلام فرمودند:

کسی که مثل شما باشد اشکالی ندارد به آنجا رفته و آن حضرت را زیارت کند. عرض کردم: «در زیارت ما چه ثواب و اجری هست؟» حضرت فرمودند: «زیارت شما معادل با یک حج و یک عمره و اعتکاف دو ماه در مسجدالحرام و روزه آن بوده و بهتر از کذا و کذا.» ام سعید می‌گوید: حضرت سه مرتبه دست های مبارک را باز کرده بستند.

السلام ای شاه مظلومان حسین

السلام ای کشته تیر و سنین

السلام ای نور چشم مصطفی

السلام ای زاده خیرالنساء

ای پدر ای کشته شمشیر کین

از وفا بنگر بزین العابدین

ای پدر آیم من از شام خراب

بادل پر حسرت و چشم پر آب

ای پدر دانی که بر من چون رسید

از جفای پور بوسفیان یزید

پای من شد بسته زیر راحله گردنم

گردنم غل پای واندر سلسله

زیارت گروهی از آسمان

از «حضرت ابی عبدالله علیه السلام» شنیدم که فرمودند:

«مساحت قبر حسین بن علی صلوات الله علیهما بیست ذراع در بیست ذراع بوده و آن باغی است از

باغ های بهشت و از آنجا فرشتگان به آسمان عروج می کنند و هیچ فرشته مقرب و نبی مرسل

نیست، مگر آنکه از خدا طلب زیارت آن حضرت را می کند، لذا فوجی از آسمان به زمین آمده تا آن

حضرت را زیارت کرده و فوجی پس از زیارت از زمین به آسمان می روند.»

السلام ای برادر شهیدم حسین

بی تو پرپر شده گل امیدم حسین

منکه پروانه روی توام

زائر کوی توام زائر

سیدی یا حسین

زیارت فرشته ها و انبیاء

«صفوان جمال» گفت:

وقتی «حضرت ابو عبدالله علیه السلام» به «حیره» تشریف آوردند به من فرمودند: آیا مایل به زیارت

قبر امام حسین علیه السلام هستی

عرض کردم: فدایت شوم آیا قبر آن حضرت را زیارت می‌کنی

حضرت فرمودند: چگونه آن را زیارت نکنم و حال آن که خداوند متعال در هر شب جمعه با

فرشتگان و انبیاء و اوصیاء به زمین هیبوط کرده و او را زیارت می‌کنند.

البتّه حضرت محمد صلی الله علیه وآله وسلم افضل انبیاء و ما افضل اوصیاء هستیم.

(طبق فرموده مرحوم مجلسی مقصود از زیارت حق تعالی، انزال رحمت های خاصه اش بر آن

حضرت و زوار آن جناب می‌باشد).

سپس صفوان عرض کرد: فدایت شوم پس، هر شب جمعه قبر آن حضرت را زیارت کرده تا بدین
وسیله زیارت پروردگار را نیز کرده باشیم

حضرت فرمودند: بلی، ای صفوان ملازم این باش برایت زیارت قبر حسین علیه السلام را می‌نویسند
و این تفضیلی است (یعنی زیارت قبر حسین علیه السلام این فضیلت را دارد که در آن زیارت
پروردگار نیز می‌باشد).

آدم از گرد ره در کربلایت یا حسین

ای تمام هستی ام بادا فدایت یا حسین

آدم بر تربت تا عقده دل واکنم

بسته ام دل بر تو و لطف و عطایت یا حسین

باز کن در را بروی سائل درگاه خود

تا شود مهر نمازم خاک پایت یا حسین

خواب می بینم و یا بیدارم اینجا کربلاست

من کجا و حرمت صحن و سرایت یا حسین

بر سرم منت نهادی تا بگویت آمدم

دعوتم کردی تو بر خوان عطایت یا حسین

بر تو از خیل غلامانت سلام آورده ام

یک جهان دل میزند پر در هوایت یا حسین

می‌کنم عرض سلام و از تو می‌خواهم جواب

من که عمری بر لبم باشد ثنایت یا حسین

هفتاد هزار فرشته

از حضرت «ابو عبدالله علیه السلام» شنیدم که می‌فرمود:

خداوند متعال مخلوقی زیادتر از فرشتگان نیافریده، در هر شب هفتاد هزار فرشته از آسمان نازل شده و از اول شب تا طلوع صبح بیت الله الحرام را طواف می‌کنند و پس از طلوع صبح به طرف قبر نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم برگشته و به آنجا که رسیدند به حضرتش سلام نموده و بعداً به نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام رفته و به آن جناب سلام کرده و پس از آن به نزد قبر حسین علیه السلام آمده و بر آن وجود مبارک سلام داده و قبل از طلوع آفتاب به آسمان عروج می‌کنند و پس از ایشان فرشتگان روز که آنها نیز هفتاد هزار نفر هستند به زمین آمده ابتداء بیت الله الحرام را طواف کرده و طول روز به آن اشتغال دارند و پس از غروب آفتاب به طرف قبر رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم رفته و بر آنجناب سلام داده و پس از آن نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام می‌آیند و بر آن حضرت سلام کرده و بعد به نزد قبر حسین علیه السلام حاضر شده و بر آن حضرت سلام داده و سپس پیش از غروب آفتاب به آسمان می‌روند.

عمری تو را مشتاق دیدارم حسین جان

در پای گلزار تو چون خاتم حسین جان

تنها بدرگاه تو یا مولی الموالی

من افتخار نوکری دارم حسین جان

سودا کنم تا با ولای تو به جانم

درد و بلایت را خریدارم حسین جان

دستی ندیدم جز تو بر مشکل گشائی

هر جا گره افتاده در کارم حسین جان

بینی اگر بیمارم و رنجور و نالان

بر درد عشق تو گرفتارم حسین جان

مولای من لطفی کن و دل را صفا ده

خود درد عشقم داده ای خود هم شفا ده (۱)

زیارت پنجاه هزار فرشته

«اسحاق بن عمار» نقل می‌کند:

محضر مبارک حضرت ابی عبدالله علیه السلام عرض کردم: شب عرفه در حائر بوده و نماز می‌خواندم و در آنجا قریب پنجاه هزار نفر از مردمی دیدم زیبا روی و خوش بو که طول مدّت شب را در آنجا نماز می‌خواندند و هنگامی که صبح طلوع نمود به سجده رفتم و پس از برداشتن سر احدی از ایشان را ندیدم.

امام علیه السلام به من فرمودند:

پنجاه هزار فرشته به «حسین علیه السلام» عبور کرده و در حالی که آن حضرت کشته شده بودند پس به آسمان بالا رفتند و خداوند متعال به ایشان وحی فرستاد:

به پسر حبیبم مرور کردید در حالی که او کشته شده بود، پس چرا کمک و یاری او نکردید؟ حال به زمین فرو روید و نزد قبرش ساکن شوید و با هیئتی ژولیده و حالی غمگین باقی بمانید تا قیامت بپا شود. (۲)

یا حسین زائر کرب و بلای توام

سائل در گه لطف و عطای توام

حرمت قبله حاجات ماست

ذکر نام تو مناجات ماست

یا حسین یا حسین، یا حسین یا حسین
ای که باشد خجل آب فرات از لب

جان عالم بقربان تو و زینبت

آمدم خط براتم بده

تشنه ام آب فراتم بده

یا حسین یا حسین، یا حسین یا حسین

ای که هستی سفینهٔ النجات همه

رومگردان زما بحرمت فاطمه

در کنار حرمت آدمم به امید کرم

به امید کرم آدمم به

یا حسین یا حسین، یا حسین یا حسین

دعای معصومین علیه السلام

«امام صادق علیه السلام» به من فرمودند:

ای «معاویه» به جهت ترس و وحشت زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلام را ترک مکن، زیرا کسیکه زیارت آن حضرت را ترک کند چنان حسرتی بخورد که آرزو نماید قبر آن حضرت نزد او باشد و بتواند زیاد به زیارتش برود، «آیا دوست داری که خدا تو را در زمره کسانی ببیند که حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم و حضرت علی و فاطمه و ائمه علیهم السلام در حقشان دعاء فرموده اند.» (۳)

گریه لوح دلم شستشو میدهد

عاشقان را خدا آبرو میدهد

منکه در کویت سر و سامان گرفتم

مرده بودم از نگاهت جان گرفتم

هرچه دارم از تو دارم

نوکری شد افتخارم

دعای امام صادق علیه السلام

«معاویة بن وهب» گفت:

اذن خواستم که بر امام صادق علیه السلام داخل شوم، به من گفته شد که داخل شو، پس داخل شده آن جناب را در نمازخانه منزلشان یافتم، نشستم تا حضرت نمازشان را تمام کردند، پس شنیدم که با پرودگار مناجات نموده و می‌فرمودند:

بار خدایا، از کسی که ما را اختصاص به کرامت داده و وعده شفاعت دادی و مختص به وصیت نمودی (یعنی: ما را وصی پیامبرت قرار دادی) و علم به گذشته و آینده رابه ما اعطاء فرمودی، و

قلوب مردم را مایل به طرف ما نمودی، من و برادران و زائرین قبر پدرم «حسین علیه السلام» را
بیامرز.

آنانکه اموالشان را انفاق کرده و بدنهایشان را به سختی و تعب انداخته به جهت میل و رغبت در
احسان به ما، و به امید آنچه در نزد تست به خاطر صله و احسان به ما و به منظور ادخال سرور بر
پیغمبرت و به جهت اجابت فرمان ما و به قصد وارد نمودن غیظ بر دشمنان ما.

اینان اراده و نیتشان از این ایثار تحصیل رضا و خشنودی تو است، پس تو هم از طرف ما این ایثار را
جبران کن و بواسطه رضوان احسانشان را جواب گو باش، و در شب و روز حافظ و نگاهدارشان
بوده و اهل و اولادی که از ایشان باقی مانده اند را بهترین جانشینان آنها قرار بده و مراقب و
حافظشان باش.

و شر و بدی هر ستمگر عنود و منحرفی از ایشان و از هر مخلوق ضعیف و قوی، خود کفایت نما و
ایشان را از شر شیاطین انسی و جنی محفوظ فرما و به ایشان برترین چیزی را که در بودنشان از
وطنهای خویش از تو آرزو کرده اند اعطاء کن.

و نیز به ایشان برتر و بالاتر از آنچه را که بواسطه اش ما را بر فرزندان و اهل و نزدیکانشان اختیار
کرده اند ببخش.

بار خدایا دشمنان ما بواسطه خروج بر ایشان آنان را مورد ملامت و سرزنش قرار داده اند ولی این
حرکت اعداء ایشان را از تمایل به ما باز نداشت و این ثبات آنان از باب مخالفتشان است با مخالفین
ما، پس تو این صورت هائی که حرارت آفتاب آنها را در راه محبت ما تغییر داده مورد ترحم خودت
قرار بده.

و نیز صورت هائی را که روی قبر «ابی عبدالله الحسین علیه السلام» می‌گذارند و بر می‌دارند، مشمول لطف و رحمت قرار بده و همچنین به چشم هائی که از باب ترحم بر ما اشک ریخته اند، نظر عنایت فرما و دل هائی که برای ما به جزع آمده و بخاطر ما سوخته اند را ترحم فرما.

بار خدایا به فریادهائی که بخاطر ما بلند شده برس، خداوندا من این ابدان و این ارواح را نزد تو امانت قرار داده تا در روز عطش اکبر که بر حوض کوثر وارد می‌شوند آنها را سیراب نمائی.

و پیوسته امام علیه السلام در سجده این دعاء را می‌خواندند و هنگامی که از آن فارغ شدند، عرض کردم: فدایت شوم این فقرات و مضامین ادعیه ای که من از شما شنیدم اگر شامل کسی شود که خداوند عزّ و جلّ را نمی‌شناسد، گمانم این است که دوزخ هرگز به آن فائق نیاید!!!

به خدا سوگند آرزو دارم آن حضرت (حضرت امام حسین علیه السلام) را زیارت کرده ولی به حج نروم.

امام علیه السلام به من فرمودند:

چقدر تو به قبر آن جناب نزدیک هستی، پس چه چیز تو را از زیارتش باز می‌دارد؟

سپس فرمودند: ای معاویه زیارت آن حضرت را ترک مکن. عرض کردم: فدایت شوم نمی‌دانستم که امر چنین بوده و اجر و ثواب آن این مقدار است. حضرت فرمودند:

ای معاویه کسانی که برای زائرین امام حسین علیه السلام در آسمان دعاء می‌کنند به مراتب بیشتر هستند از آنانکه در زمین برای ایشان دعاء و ثناء می‌نمایند. (۴)

آستان تو بود قبله حاجات حسین

شور عشق تو بود روح مناجات حسین

نه نبی و نه علی بلکه خداوند جهان

به وجود تو کند فخر و مباهات حسین

تو که هستی تو چه هستی که زتاءید تو شد

طفل ششماهه تو قاضی حاجات حسین

بعد انجام فرائض که دوام از تو گرفت

ذکر فضل تو بود افضل طاعات حسین (۵)

مصافحه با رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
معاویة بن وهب از حضرت ابی عبدالله نقل کرده، وی گفت:

امام علیه السلام به من فرمودند:

ای معاویة به خاطر ترس و خوف زیارت امام حسین علیه السلام را ترک مکن، زیرا کسی که آن را
ترک کند چنان حسرتی بخورد که آرزو کند قبر آن حضرت نزدش باشد و بتواند زیاد به زیارتش برود
آیا دوست داری که خدا تو را در زمره کسانی ببیند که حضرت رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و
حضرات علی و فاطمه و ائمه (علیهم السلام) در حقشان دعاء فرموده اند؟!

آیا دوست داری از کسانی باشی که به واسطه آمرزش لغزشهای گذشته طومار اعمال تغییر یابد و
گناهان هفتاد سال از تو آمرزیده شود؟!

آیا دوست داری از کسانی باشی که از دنیا رفته بدون اینکه گناه قابل مؤاخذه داشته باشی!

آیا دوست داری از کسانی باشی که رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با آنها مصافحه
می‌فرمایند؟! (۶)

ای سراپای تو عشق خدایی حسین

جان حق باوران بر تو فدایی حسین

محرم راز شهادت تویی

سرّ اعجاز شهادت تویی

یا حسین مظلوم

یکطرف جلوه ولایت و رهبری

یکطرف فتنه و ظلم و ستمگری

در صفِ معركة کربلا

خطّ باطل شده از حق جدا

یا حسین مظلوم

نسل آزادگی قبله او کربلاست

سجده بر مهر خون نماز اهل ولاست

کشته مکتب عشق غریب

چون زُهِیر است و بریر و حبیب

یا حسین مظلوم

خون عباس و قاسم و علی اکبرت

حلق معصوم لب تشنه علی اصغرت

سند عشق تو امضا کند

سر ایثار تو معنا کن

یا حسین مظلوم

نماز زائر

«عنبسه»، از «حضرت ابی عبدالله علیه السلام» نقل کرد:

شنیدم از «امام صادق علیه السلام» که می‌فرمودند:

خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را بر قبر «حضرت حسین بن علی علیه السلام» موکل ساخته که او را نزد قبر عبادت کنند، یک نماز از یک نفر آنها معادل با هزار نماز آدمیان می‌باشد و ثواب نمازشان برای زوار قبر حضرت امام حسین علیه السلام است.

و وزر و وبال زوار برای قاتل آن حضرت که لعنت خدا و ملائکه و مردم اجمعین بر او باد محسوب می‌گردد. (۸)

ای درود ما، دمام بر روانت یا حسین

وی سلام ما، به قلب مهربانت یا حسین

ای فراز بام گیتی، طایر آزادگی

سینه عشاق باشد، آشیانت یا حسین

حق خدا و رسول

«عبدالرحمن بن کثیر» غلام ابی جعفر، از «حضرت ابی عبدالله علیه السلام» نقل کرده که آن جناب فرمودند:

اگر یکی از شما طول دهر و عمرش را به حجّ رفته، ولی به زیارت حسین بن علی علیه السلام نرود
حتماً محققاً حقّی از حقوق خدا و حقوق رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم را ترک کرده، زیرا حق
حسین علیه السلام فریضه و تکلیفی است از جانب خداوند که بر هر مسلمانی واجب می‌باشد. (۹)

جاری چو گردد بر زبان نام حسین جان

بر دل بتابد پرتوی از نور ایمان

ای آیت فتح و ظفر مظلوم حسین جان

بر عاشقان خود نگر مظلوم حسین جان

حوض کوثر

«محمد بصری»، از «حضرت ابی عبدالله علیه السلام» نقل کرد:

«امام صادق علیه السلام» فرمودند: از پدرم شنیدم به یکی از دوستانشان که از زیارت (مقصود زیارت قبر امام حسین علیه السلام است) سؤال کرده بود فرمودند:

چه کسی را زیارت می‌کنی و چه کسی را با این زیارت اراده می‌نمائی یعنی: با این زیارت قصد تقرب به چه کسی را داری

عرض کرد: مراد و مقصودم خداوند تبارک و تعالی است، یعنی قصدم تقرب به خدا می‌باشد.

حضرت فرمودند: کسی که بدنبال زیارت یک نماز بخواند و با این نماز قصد تقرب خدا را داشته باشد، در روزی که خدا را ملاقات می‌کند بر او نوری احاطه می‌کند که تمام اشیائی که او را می‌بینند فقط نور مشاهده می‌نمایند و خداوند متعال زوآر قبر مطهر امام حسین علیه السلام را مورد اکرام قرار می‌دهد و آتش جهنم را از رسیدن به آنها باز می‌دارد.

و زائر در نزد حوض کوثر مقامی بسیار مرتفع و مرتبه ای لایتناهی دارد و امیرالمؤمنین علیه السلام که در کنار حوض ایستاده اند با او مصافحه کرده و وی را از آب سیراب می‌فرماید و احدی در وارد شدن بر حوض بر وی سبقت نمی‌گیرد مگر پس از او و سیراب شدن او، و پس از سیراب گشتن به جایگاهش در بهشت برگشته و در حالی که فرشته ای از جانب امیرالمؤمنین علیه السلام با او بوده که به صراط امر می‌کند برای وی پائین بیاید و با او مدارا کرده تا از روی آن بگذرد و به آتش جهنم فرمان می‌دهد که حرارت و سوزشش را به او نرساند تا وی از آن گذر کند.

و نیز با او فرستاده ای است که امیرالمؤمنین علیه السلام آن را فرستاده اند. (۱۰)

سلام ما بر حسین کشته راه خدا

درود بر روح آن تشنه لب نینوا

سلام ما بر قاسم و اکبر و هم اصغرش

به امّ کلثوم و بر زینب غم پرورش

حسرت زیارت

«هشام بن سالم» از حضرت ابی عبدالله علیه السلام در حدیثی طولانی نقل کرده که شخصی نزد امام صادق علیه السلام مشرف شد و به آن جناب عرض کرد:

ای پسر رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم: آیا پدر شما را می‌توان زیارت کرد؟

حضرت فرمودند:

بلی، علاوه بر زیارت نماز هم نزد قبر می‌توان خواند، منتهی نماز را باید پشت قبر بجا آورد نه مقدم و جلو آن.

آن شخص عرض کرد: کسی که آن حضرت را زیارت کند چه ثواب و اجری دارد؟

حضرت فرمودند:

اجر او بهشت است مشروط به اینکه به آن حضرت اقتداء کرده و از او تبعیت کند.

عرض کرد: اگر کسی زیارت آن حضرت را از روی بی رغبتی و بی میلی ترک کند چه خواهد دید؟

حضرت فرمودند: روز حسرت (روز قیامت) حسرت خواهد خورد.

عرض کرد: کسی نزد قبر آن جناب اقامت کند اجر و ثوابش چیست

حضرت فرمودند: هر یک روز آن معادل یک ماه می‌باشد.

عرض کرد: کسی که برای رفتن و زیارت نمودن آن حضرت متحمل هزینه و خرج شده و نیز نزد قبر مطهر پول خرج کند چه اجری دارد؟

حضرت فرمودند: در مقابل هر یک درهمی که خرج کرده هزار درهم دریافت خواهد نمود.

عرض کرد: اجر کسی که در سفر به طرف آن حضرت فوت کرده چیست

حضرت فرمودند: فرشتگان مشایعتش کرده و برای او حنوط و لباس از بهشت آورده و وقتی کفن شد بر او نماز خوانده و روی کفنی که بر او پوشانده اند. فرشتگان نیز کفن دیگری قرار می‌دهند و

زیر او را از ریحان فرش می‌نمایند و زمین را چنان رانده و جلو برده که از جلو فاصله سه میل طی شده و از پشت و جانب سر و طرف پا نیز مانند آن این مقدار مسافت و فاصله منهدم و ساقط می‌گردد.

و برای آن دربی از بهشت به طرف قبرش گشوده شده و نسیم و بوی خوش بهشتی به قبر او داخل گشته و تا قیام قیامت بدین منوال خواهد بود.

آن شخص می‌گوید: محضر مبارکش عرضه داشتم:

کسی که نزد قبر نماز بگذارد اجر و ثوابش چیست

حضرت فرمودند: کسی که نزد قبر مطهرش دو رکعت نماز بخواند از خداوند چیزی را در خواست نمی‌کند، مگر آنکه حق جلّ و علیّ آن را به او اعطاء می‌فرماید.

عرض کردم: اجر کسی که از آب فرات غسل کرده و سپس به زیارت آن جناب رود چیست

حضرت فرمودند: زمانی که شخص از فرات غسل کرده در حالی که اراده زیارت آن حضرت را داشته باشد تمام لغزش‌ها و گناهانش ساقط و محو شده و وی نظیر آن روزی می‌باشد که از مادر متولد شده است.

آن شخص می‌گوید: عرض کردم:

اجر کسی که دیگری را مجهّز کرده و به زیارت قبر آن حضرت بفرستد، ولی خودش بواسطه عارضه و علتی که پیش آمده به زیارت نرود، چیست

حضرت فرمودند: به هر یک درهمی که خرج کرده و انفاق نموده حق تعالی همانند کوه احد حسنات برای او منظور می‌فرماید و باقی می‌گذارد و بر او چند برابر آنچه متحمل شده و بلا و گرفتاری هائی که بطور قطع نازل شده تا به وی اصابت کرده را از او دفع می‌نماید و مال و دارائی او را حفظ و نگهداری می‌کند.

آن شخص می‌گوید: عرض کردم:

اجر و ثواب کسی که نزد آن حضرت کشته شود چیست مثلاً سلطان ظالمی بر وی ستم کرده و او را آنجا بکشد؟

حضرت فرمودند: اولین قطره خونس که ریخته شود خداوند متعال تمام گناهانش را می‌آمرزد و طینتی را که از آن آفریده شده فرشتگان غسل داده تا از تمام آلودگی‌ها و تیره‌گی‌ها پاک و خالص شده همان طوری که انبیاء مخلص خالص و پاک می‌باشند و بدین ترتیب آنچه از اجناس طین اهل کفر با طینت وی آمیخته شده زدوده می‌گردد.

و نیز قلبش را شستشو داده و سینه‌اش را فراخ نموده و آنرا مملو از ایمان کرده و بدین ترتیب خدا را ملاقات کرده در حالی که از هر چه ابدان و قلوب با آن مخلوط هستند پاک و منزّه می‌باشد و برایش مقرر می‌شود که اهل بیت و هزار تن از برادران ایمانی خود را بتواند شفاعت کند.

و فرشتگان با همراهی جبرئیل و ملک الموت متولی خواندن نماز بر او می‌گردند و کفن و حنوطش را از بهشت آورده و در قبرش توسعه داده و چراغ هائی در آن می‌افروزد و دربی از آن بهشت باز می‌کنند و فرشتگان برایش اشیاء تازه و تحفه هائی بدیع از بهشت می‌آورند و پس از هیجده روز او را به «خطیره القدس» (بهشت) برده پس پیوسته در آنجا با اولیاء خدا خواهد بود تا نفعه‌ای که با دمیده شدنش هیچ چیز باقی نمی‌ماند دمیده شود.

و وقتی نفخه دوّمی دمیده شد و وی از قبر بیرون آمد اولین کسی که با او مصافحه می‌کند «رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم و امیرالمؤمنین علیه السلام و اوصیاء سلام الله علیهم» بوده که به وی بشارت داده و می‌گویند: با ما باش و سپس او را کنار حوض کوثر آورده و از آن به او می‌نوشانند و سپس به هر کسی که او بخواند و دوست داشته باشد نیز می‌آشامانند.

آن شخص می‌گوید: عرض کردم:

اجر و ثواب کسی که به خاطر زیارت آن حضرت حبس شده چیست

حضرت فرمودند: در مقابل هر روزی که حبس شده و غمگین می‌گردد سرور و شادی منظور شده که تا قیامت ادامه دارد و اگر پس از حبس او را زدند در قبال هر یک ضربه ای که به وی اصابت می‌کند یک حوریّه ای به او داده شده و به ازاء هر دردی که بر پیکرش وارد می‌شود هزار هزار حسنه ملاحظه گردیده و هزار هزار لغزش و گناه از او محو و زائل گشته و هزار هزار درجه ارتقاء داده می‌شود و از ندیمان رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم محسوب شده تا از حساب فارغ گردد و پس از آن فرشتگانی که حمله عرش هستند با او مصافحه کرده و به او می‌گویند: آنچه دوست داری بخواه. و زننده وی را برای حساب حاضر می‌کنند پس هیچ سئوالی از او نکرده و با هیچ چیز اعمالش را نسنجیده و محاسبه نکرده بلکه دو بازویش را گرفته و او را برده و به فرشته ای تحویل داده و آن فرشته به او جرعه ای از «حمیم» (آب داغ جهنم) و جرعه ای از «غسلین» (آب چرک که از پوست و گوشت دوزخیان جاری می‌باشد) می‌چشانند و سپس او را روی تکه ای سرخ از آتش قرار داده و به وی می‌گویند: بچش چیزی را که دست هایت بواسطه زدن شخصی که او را زدی برای تو پیش فرستاده اند، کسی را که زدی پیک و پیام آور خدا و رسول خدا بود و در این هنگام مضروب را آورده و نزدیک درب جهنم نگاه داشته و به او می‌گویند: به زننده خود بنگر و به آنچه به سرش آمده نظر نما آیا سینه ات شفاء می‌یابد؟ این غذایی که به او وارد شد بخاطر قصاص برای تو می‌باشد، پس می‌گوید:

حمد خدا را که من و فرزند رسول خدا را یاری فرمود. (۱۱)

مشمول دعاها

«عبدالله بن بكير» در ضمن حديثي طولاني مي‌گويد: حضرت ابو عبدالله عليه السلام فرمودند:

اي ابن بكير خداوند متعال از بقاع و اماكن روي زمين شش بقعه را اختيار فرموده:

بيت الحرام، حَرَم، مقابر انبياء، مقابر اوصياء، مقابر شهداء، و مساجدي كه نام خدا در آنها برده مي‌شود.

اي ابن بكير، آيا مي‌داني اجر كسي كه قبر حضرت ابي عبدالله الحسين عليه السلام را زيارت كند چيست

هيچ صبح و بامدادى نيست مگر آنكه هاتفي از فرشتگان بالای قبر آن حضرت فرياد مي‌كند: اي خواستاران خير رو كنيد به برگزيده خدا و كوچ كنيد بطرف ارجمندي و بزرگي و بدین ترتيب از ندامت و حسرت در امان باشيد.

اهل مشرق و مغرب نداء اين هاتف را مي‌شنوند، مگر جن و انس و در زمين هيچ فرشته اي از فرشتگان حافظ و نگهبان در وقتي كه بندگان خواب هستند باقي نماند، مگر آنكه به قبر مطهر روي آورده و هجوم مي‌كنند تا در آن مكان مقدس حقتعالي را تسبيح نموده و از درگاه جلالش بخواهند تا از آنها راضي گردد.

و هيچ فرشته اي در هوا باقي نماند كه نداء هاتف را شنیده، مگر آنكه در جواب آن حق تعالي را تقديس مي‌كند و بدین ترتيب اصوات و صداهاي فرشتگان بلند و قوي شده پس اهل و سکنه آسمان دنيا به آنها جواب داده و در نتیجه اصوات و صداهاي فرشتگان و سکنه آسمان دنيا تشديد يافته به حدّي كه طنين آن به اهل و سکنه آسمان هفتم رسیده و بدین ترتيب انبياء عظام صداهاي ايشان را

استماع کرده پس رحمت و صلوات بر حضرت امام حسین علیه السلام فرستاده و زائرین آن حضرت را دعاء می‌کنند. (۱۲)

بار بگشائید اینجا کربلاست

آب و خاکش با دل و جان آشناست

السلام ای سرزمین کربلا

السلام ای منزل نور خدا

ترس از ظلم

از حضرت ابی عبدالله علیه السلام نقل کرده، وی گفت: محضر مبارک امام علیه السلام عرضه داشتم: من به شهر «ارجان» وارد شده و در آنجا نازل شدم ولی قلب و دلم آرزوی زیارت قبر مطهر پدر بزرگوارتان را داشت لذا از شهر به قصد زیارت آن جناب خارج شدم اما دلم ترسان و لرزان بود و از خوف و ترس سلطان و ساعیان و عمّام وی و مرزبانان تا زمان مراجعت در وحشت و دهشت بودم.

حضرت فرمودند:

ای پسر بکیر آیا دوست نداری که خداوند تو را از کسانی که در راه ما ترسان و خائف می‌باشند
محسوب فرماید؟

آیا می‌دانی کسی که به خاطر خوف ما خائف باشد حقتعالی او را در سایه عرش مکان دهد و هم
صحبتش حضرت امام حسین علیه السلام در زیر عرش می‌باشد و حق تعالی او را از فزع های روز
قیامت در امان می‌دارد، مردم به فزع و جزع آمده ولی او فزع نمی‌کند، پس اگر فزع کند فرشتگان
آرامش کرده و بواسطه بشارت دادن قلبش را ساکت و ساکن می‌نمایند. (۱۳)

زنده با عشق حسینم که جهان زنده اوست

خادم در گه اویم که ملک بنده اوست

کربلا پایگه عشق حسین بن علی است

که به پا دین حق از دولت پاینده اوست

حنجر غنچه اش را ناوک دشمن بدرید

عالمی والہ و مفتون شکر خندہ اوست

چون «کمیل» است زجان شاعر در گاہ حسین

شاملش در دو جهان مهر فزاینده اوست (۱۴)

احسان به اہلبیت علیہم السلام

:عبداللہ بن عبدالرحمن اصم» نقل کردہ»

:حدیث گفت برای ما «معاذ»، از «ابان»، کہ گفت

:از او شنیدم کہ می‌گفت

:حضرت ابو عبداللہ علیہ السلام فرمودند

کسیکہ بہ زیارت قبر «حضرت ابا عبداللہ الحسین علیہ السلام» رود محققا بہ رسول خدا و بہ ما اہل بیت احسان نمودہ و غیبتش جایز نبودہ و گوشتش بر آتش حرام است و در مقابل ہر یک درہمی کہ انفاق کردہ خداوند متعال انفاق اہالی و سکنہ دہ ہزار شہرہائی کہ در کتابش مضبوط و معلوم است را بہ او اعطاء می‌فرماید، و بدنبال آن حوائج و نیازمندی ہایش را روا می‌فرماید، و آنچه را کہ از خود باقی گذارد حق تعالی حافظ آنها است و در خواست و سؤال چیزی از خدا نمی‌کند مگر آنکہ باری تعالی اجابتش می‌فرماید اعم از آنکہ سریع و بدون مہلت (حاجتش را روا کردہ یا با تاءخیر و مہلت آنرا برآورده نماید). (۱۵)

السلام ای کعبه آمال ما

ای صفا و شور عشق و حال ما

خاک تو دارالولای اهل دل

مروه و سعی و صفای اهل دل

کربلا بوی خدایی می دهی

عطر ناب آشنایی می دهی (۱۶)

عاق اهلبیت علیهم السلام

:حلبی»، از حضرت ابی عبدالله علیه السلام در ضمن حدیث طویلی نقل کرده، وی گفت»

محضر مبارک امام علیه السلام عرضه داشتیم: فدایت شوم چه می‌فرمائید درباره کسی که با داشتن قدرت زیارت آن حضرت را ترک می‌کند؟

:حضرت می‌فرمایند: می‌گوییم

این شخص عاق رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم و عاق ما اهل بیت می‌باشد و امری که به نفع او است را سبک شمرده است

:و کسی که آن حضرت را زیارت کند

.خداوند متعال حوائجش را برآورده نماید و آنچه از دنیا مقصود او است را کفایت فرماید

.و نیز زیارت آن حضرت موجب جلب رزق برای زائر می‌باشد

و آنچه در این راه انفاق کرده بر او باقی مانده و جانشین و یادگارش خواهد بود و همچنین زیارت آن حضرت موجب می‌شود

گناهان پنجاه ساله او آمرزیده شده و وی به اهلش بازگردد در حالی که بر عهده اش نه وزر و وبالی بوده و نه لغزشی و آنچه از گناه در صحیفه اعمالش ثبت شده جملگی محو و پاک می‌گردد

اگر زائر در سفر زیارت فوت شود فرشتگان نازل گشته و او را غسل می‌دهند و نیز درب هائی از بهشت به روی او گشوده می‌شود و نسیم خوش آن در قبر بر او وزیده و در قبر پراکنده و منتشر می‌گردد

و اگر وی در سفر زیارت سالم و از گزند مرگ در امان ماند دربی به روی او گشوده می‌شود که رزق و روزی وی از آن نازل می‌گردد و در مقابل هر درهمی که انفاق کرده ده هزار درهم قرار داده می‌شود و آن را برای وی ذخیره کرده و هنگامی که محضور شد و از قبر بیرون آمد به او گفته می‌شود:

در مقابل هر درهمی که در سفر زیارت خرج کردی ده هزار درهم مال تو است و خداوند به تو نظر نموده و آنها را نزد خودش برای او ذخیره خواهد کرد. (۱۷)

دعای مستجاب

صفوان جمال» از حضرت ابی عبدالله علیه السلام حدیثی طولانی را نقل کرده و در ضمن آن « می‌گوید:

محضر مبارک امام علیه السلام عرضه داشتیم: چه اجر و ثوابی است برای کسی که نزد قبر مطهر آن حضرت (امام حسین علیه السلام) نماز بخواند؟

: حضرت فرمودند

کسی که نزد قبر آن جناب دو رکعت نماز بخواند چیزی را از خدا نخواستہ مگر آنکه حق تعالی آن را به وی اعطاء می‌فرماید

عرض کردم: چه اجر و ثوابی است برای کسی که از آب فرات غسل کرده و سپس به زیارت آن حضرت رود؟

: امام علیه السلام فرمودند

هنگامی که با اراده زیارت آن حضرت از فرات غسل می‌کند تمام گناهانش ریخته شده و پاک می‌گردد، مثل اینکه تازه از مادر متولد گردیده

عرض کردم: ثواب و اجر کسی که خودش بخاطر جهتی نمی‌تواند به زیارت رود ولی دیگری را مجهز ساخته و به زیارت فرستد چه می‌باشد؟

:حضرت فرمودند

در مقابل هر یک درهمی که خرج کرده خداوند متعال به قدر کوه اُحُد از حسنات به وی داده و چند برابر هزینه ای را که متحمل شده برایش باقی می‌گذارد، و نیز بلاهائی که نازل شده را از (وی دور می‌گرداند و همچنین مال و دارائی وی را حفظ و نگهداری می‌فرماید). (۱۸)

بجز کربلا آرزویی ندارم

که بی او به محراب روئی ندارم

بود مهر محراب من خاک پاکش

ز بهر وضو آبرویی ندارم

به سوی حسین است روی نیازم

دگر چشم رحمت به سوئی ندارم

لوازم زائر

:محمد بن مسلم» برای ما نقل کرد که»

محضر مبارک حضرت ابی عبدالله علیه السلام عرض کردم: هرگاه به زیارت پدر بزرگوارتان (حضرت امام حسین علیه السلام) می‌رویم آیا بهمان هیئت و کیفیتی که به حج می‌رویم باشیم

. حضرت فرمودند: بلی

عرض کردم: پس آنچه بر حاجی لازم است بر ما نیز لازم است

حضرت فرمودند: چه چیزهایی را گفتی

. عرض کردم: اشیائی را که بر حاجی لازم می‌باشد

: حضرت فرمودند

بر تو لازم است که با همراهانت خوش رفتار باشی، سخن اندک بگوئی و حتی الامکان تکلم نکنی مگر به خیر

. بر تو لازم است زیاد بیاد خدا باشی

و بر تو لازم است جامه و لباس هایت را نظیف و پاکیزه نگاه داری

و بر تو لازم است پیش از اینکه به حائر برسی غسل نمائی

لازم است بر تو که خاشع بوده و زیاد نماز خوانده و بسیار بر محمد و آل محمد صلوات بفرستی
و به آنچه از تو نیست و مال دیگری است احترام گذارده و بر نداری

لازم است به آنچه حلال نیست نگاه نکرده و چشم خود را از آن فرو ببندی

لازم است وقتی برادر ایمانی خود را نیازمند دیده و ملاحظه کردی که بواسطه نداشتن نفقه از
ادامه عمل عاجز است به دیدنش رفته او را کمک کرده و به مواسات با او رفتار نمائی

بر تو لازم است تقیه که دین تو به آن قائم است را رعایت کنی

واجب است از آنچه منهی هستی و از خصومت و دشمنی و زیاد قسم خوردن و از جدال کردن
که در اثناء آن به خوردن قسم مبادرت می‌ورزی اجتناب و دوری کنی

و وقتی به این دستورها عمل کردی البتّه حجّ و عمره تو تمام و کامل بوده و به واسطه صرف
نفقه و دور شدن از اهل و عیالت و روی تافتن از آنچه به آن مایل هستی از کسی که آنچه نزدش
بوده و تو آن را طلب کردی استحقاق پیدا می‌کند که از سفرت مراجعه کرده در حالی که
(مغفرت و رحمت و رضوانش شامل تو شده باشد). (۱۹)

دوش دیدم عاشقی صحرا نورد

خواندم از نقش جبینش خطّ درد

در سکوتش یک جهان فریاد بود

از علائق فارق و آزاد بود

گفتم ای مجنون شیدا عشق چیست

پاکبازی چیست آیا عشق چیست

در جوابم گفت از خود رستن است

تار و پود خویش را بگسستن است

عشق یعنی تیغ حیدر بی نیام

عشق یعنی ذوالفقار سرخ فام

حال زائر

: حضرت امام صادق علیه السلام» فرمودند»

هنگامی که اراده زیارت حضرت حسین علیه السلام را نمودی پس آن حضرت را با حالی غمگین و اندوه ناک و ناراحت و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه زیارت نما

زیرا حضرتش کشته شدند در حالی که غمگین و ناراحت و ژولیده و گرفته و گرسنه و تشنه بودند و از آن جناب حوائج و خواسته های خود را بخواه و سپس از آنجا برگرد و آن مکان (شریف را وطن برای خود قرار مده. ۲۰)

رستگاران

: حسین بن ثویر بن ابی فاخته»، می گوید»

: حضرت ابو عبدالله علیه السلام فرمودند

ای حسین! کسی که از منزلش بیرون آید و قصدش زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیه السلام باشد، اگر پیاده رود خداوند منان به هر قدمی که بر می‌دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می‌فرماید

تا زمانی که به حائر برسد و پس از رسیدن به آن مکان شریف حق تبارک و تعالی او را از رستگاران قرار می‌دهد، تا وقتی که مراسم و اعمال زیارت را به پایان برساند، که در این هنگام او را از فائزین محسوب می‌فرماید، تا زمانی که اراده مراجعت نماید، در این وقت فرشته ای نزد او آمده و می‌گوید

: رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم سلام رسانده و به تو می‌فرماید

(از ابتداء عمل را شروع کن، تمام گناهان گذشته ات آمرزیده شد. (۲۱)

تقدیس و تنزیه

:حضرت ابی عبدالله علیه السلام فرمودند

شخصی که به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیه السلام می‌رود، زمانی که از اهلش جدا شد با اولین گامی که بر می‌دارد تمام گناهانش آمرزیده می‌شود

سپس با هر قدمی که بر می‌دارد پیوسته تقدیس و تنزیه شده تا به قبر برسد و هنگامی که به آنجا رسید، حق تعالی او را خوانده و با وی مناجات نموده و می‌فرماید

بنده من! از من بخواه تا به تو عنایت کنم، من را بخوان اجابت نمایم، از من طلب کن به تو بدهم، حاجتت را از من بخواه تا برایت روا سازم

:راوی می‌گوید، امام علیه السلام فرمودند

(و بر خداوند متعال حق و ثابت است آنچه را که بذل نموده اعطاء فرماید. (۲۲)

دوست خدا

:حضرت ابی عبدالله علیه السلام فرمودند

خداوند متعال فرشتگانی دارد که موکل قبر حضرت امام حسین علیه السلام می‌باشند، هنگامی که شخص قصد زیارت آن حضرت را می‌نماید حق تعالی گناهان او را در اختیار این فرشتگان قرار می‌دهد و زمانی که وی قدم برداشت فرشتگان تمام گناهانش را محو می‌کنند

سپس قدم دوم را که برداشت حسناتش مضاعف می‌گردد، تا به حدی می‌رسد که بهشت برایش واجب و ثابت می‌گردد، سپس اطرافش را گرفته و تقدیسش می‌کنند و فرشتگان آسمان نداء داده و می‌گویند: زوَّارِ دوستِ خداست، دوستِ خدا را تقدیس نمائید

و وقتی زوَّارِ غسل کردند، حضرت محمد صلی الله علیه وآله وسلم ایشان را مورد نداء قرار داده و می‌فرماید:

ای مسافران خدا! بشارت باد بر شما که در بهشت با من هستید

سپس امیرالمؤمنین علیه السلام به ایشان نداء نموده و می‌فرماید: من ضامنم که حوائج شما را برآورده نموده و بلاء را در دنیا و آخرت از شما دفع کنم، سپس پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله (وسلم با ایشان از طرف راست و چپ ملاقات فرموده تا بالا خره به اهل خود باز گردند. (۲۳)

هزار حسنه

:«ابی الصّامت»، می‌گوید»

:از حضرت ابی عبدالله علیه السلام شنیدم که می‌فرمودند

کسی که پیاده به زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلام برود، خداوند متعال به هر قدمی که بر می‌دارد، هزار حسنه برایش ثبت و هزار گناه از وی محو می‌فرماید، و هزار درجه مرتبه اش را بالا می‌برد، سپس فرمودند

وقتی به فرات وارد شدی ابتداء غسل کن و کفش هایت را آویزان نما و پای برهنه راه برو و مانند بنده ذلیل راه برو و وقتی به درب حائر رسیدی چهار مرتبه تکبیر بگو، سپس اندکی حرکت کن باز چهار بار تکبیر گفته بعد به طرف بالای سر حضرت برو و در آنجا بایست و

سپس چهار مرتبه تکبیر بگو و نزد قبر نماز بخوان و از خداوند متعال حاجت خود را
(بخواه). ۲۵)

هزار گناه محو

:عبدالله بن مُسکان»، از حضرت ابی عبدالله علیه السلام، نقل کرد که: آن حضرت فرمودند»

کسی که از شیعیان ما بوده و حسین علیه السلام را زیارت کند، از زیارت برنگشته مگر آنکه
تمام گناهانش آمرزیده می‌شود و برای هر قدمی که برمی‌دارد و هر دستی که بالا می‌رود و
اسبش را حرکت داده و می‌راند هزار حسنه ثبت شده و هزار گناه محو گشته و هزار درجه مرتبه
(اش بالا می‌رود). ۲۶)

کرامت حق

:شنیدم از امام علیه السلام که می‌فرمودند

احدی نیست که در روز قیامت مگر آنکه آرزو می‌کند از زوآر امام حسین علیه السلام باشد،
زیرا مشاهده می‌کند با ایشان چه معامله ای شده و چه کرامتی حق تبارک و تعالی درباره آنها
منظور می‌فرماید.

:و نیز آن حضرت فرمودند

کسی که دوست دارد در روز قیامت بر سفره های نور بنشیند، پس باید از زوآر حضرت حسین
(بن علی علیه السلام باشد). ۲۷)

سلام ما بر حسین کشته راه خدا

درود بر روح آن تشنه لب نینوا

سلام بر قاسم و اکبر و هم اصغرش

به امّ کلثوم و برزینب غم پرورش

فرشته ها ملازم زوار

:مفضلّ بن عمر« نقل کرده که: حضرت ابو عبدالله علیه السلام فرمودند»

گویا می بینم که فرشتگان با مؤمنین بر سر قبر حضرت حسین بن علی علیه السلام ازدحام کرده اند.

راوی می گوید: عرضه داشتم: آیا مؤمنین فرشته را می بینند؟

حضرت فرمودند: هرگز، هرگز، آنها به خدا قسم ملازم و همراه مؤمنین بودند، حتی با دست هایشان به صورت های آنها مسح می کشند.

سپس امام علیه السلام فرمودند: خداوند منان هر صبح و شام از طعام بهشت بر زوار امام حسین علیه السلام نازل می فرماید و خدمتکاران ایشان فرشتگانند.

هیچ بنده ای از بندگان خداوند حاجتی از حوائج دنیا و آخرت را از خداوند متعال درخواست نمی کنند، مگر آنکه خدا به او عطاء می فرماید

راوی می گوید: عرض کردم: به خدا قسم این کرامت می باشد

امام علیه السلام به من فرمودند: ای مفضل: برایت بیشتر بگویم

عرضه کردم، بلی سرور من

حضرت فرمودند: گویا می بینم تختی از نور را که گذارده اند و بر روی آن قبه ای از یاقوت سرخ زده شده که با جواهرات آن را زینت نموده اند و حضرت امام حسین علیه السلام بر روی آن تخت نشسته اند و اطراف آن حضرت نود هزار قبه سبز زده اند و مؤمنین آن حضرت را زیارت کرده و بر آن جناب سلام می دهند

:پس خداوند متعال به ایشان می فرماید

ای دوستانم از من سؤال کنید و بخواهید، پس زیاد اذیت شدید و خوار و مقهور گردیدید، امروز روزی است که حاجتی از حاجات دنیا و آخرتتان را از من درخواست نکرده، مگر آنرا روا نمایم

پس خوردن و آشامیدنشان در بهشت می باشد، پس به خدا قسم کرامت و احسانی که زوال

(نداشته و انتهای آن را نمی توان درک کرد همین است). (۲۸)

جزء عمر حساب نشود

حضرت ابی الحسن الرضا علیه السلام نقل نموده و آن جناب از پدر بزرگوارشان حکایت «

:کرده اند که ابو عبدالله جعفر بن محمد الصادق علیه السلام فرمودند

ایام زیارت حضرت امام حسین علیه السلام جزء عمر زائر شمرده نشده و از اجلشان محسوب
(نمی گردد). (۲۹)

:امام صادق علیه السلام فرمود

کسی که می‌خواهد در همسایگی رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم و حضرت علی و فاطمه
(علیهما السلام) باشد، زیارت حسین بن علی علیه السلام را ترک نکند. (۳۰)

زیارت مظلوم

:ابی بصیر، «می‌گوید»

:از حضرت ابا عبدالله علیه السلام یا ابا جعفر علیه السلام شنیدم که می‌فرمودند

کسی که دوست دارد محل سکنا و منزلش بهشت باشد پس زیارت مظلوم (کربلاء) را ترک
نکند.

عرض کردم: مظلوم کیست

حضرت فرمودند: مظلوم حسین بن علی علیه السلام که صاحب کربلاء است می‌باشد، کسی
که بخاطر شوق به آن حضرت و محبت به رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم و فاطمه (علیها
السلام) و حبّ به امیرالمؤمنین صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین حضرتش را زیارت کند،
خداوند او را بر سر سفره های بهشتی نشانده که با آن سروران هم غذا باشد، در حالی که مردم
(در حساب می‌باشند). (۳۱)

حساب قیامت

:عبدالله بن زراره، «می‌گوید»

:از حضرت ابو عبدالله علیه السلام شنیدم که می‌فرمودند

در روز قیامت برای زوَّار حسین بن علی علیه السلام بر سایر مردم فضیلت و برتری می‌باشد

عرض کردم، فضیلتشان چیست

:حضرت فرمودند

پیش از دیگران و چهل سال قبل از آنها به بهشت داخل می‌شوند در حالی که مردم در حساب و (موقف می‌باشند). (۳۲)

عرفان و شناخت

حضرت «عبد صالح علیه السلام» می‌گوید:

بر آن حضرت داخل شده و سلام کرده و محضرش عرض کردم:

فدایت شوم: همه گروه از مردم حضرت حسین علیه السلام را زیارت می‌کنند، چه کسانی که به این امر عرفان و شناخت دارند (امر ولایت را) و چه آنانکه منکر آن می‌باشند و نیز زنان سوار مراکب شده و به زیارت آن حضرت می‌روند و این زیارت‌ها در حالی واقع می‌شود که زیارت کنندگان مشهور و مشخص شده اند که از دوستان این خاندان هستند و من چون این شهرت را در خارج حس کرده و لمس نمودم از رفتن به زیارت خودداری نمودم، وظیفه در اینجا چیست

راوی می‌گوید:

امام علیه السلام مکث طولانی نموده و جواب من را ندادند سپس روی مبارک به من نموده و فرمودند: ای عراقی اگر آنها خود را آشکار و مشهور نمودند تو خود را مشهور نساز به خدا قسم هیچ کسی به زیارت حضرت امام حسین علیه السلام نمی‌آید، در حالی که عارف به حق آن جناب باشد، مگر آنکه حق تعالی گناهان گذشته و آینده اش را می‌آمرزد. (۳۴)

حضرت ابو عبدالله فرمودند:

کسی که به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برود و به حق آن حضرت عرفان و آگاهی داشته باشد، مانند کسی است که سه حج با رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم انجام داده باشد. (۳۵)

کنار نهرها

:محمد بن ابی جریر قمی «گفت»

:از حضرت ابوالحسن الرضا علیه السلام شنیدم که به پدرم می‌فرمودند

کسی که حضرت حسین بن علی علیه السلام را زیارت کند در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه باشد از هم صحبت های حق تعالی بالای عرش می‌باشد، سپس این آیه را قرائت فرمودند: انّ المتّقین فی جنّات و نهـر، فی مقعد صدق عند ملیک مقتدر

همانا اهل تقوی در باغ ها و کنار نهرها منزل گزینند، در منزل گاه صدق و حقیقت نزد (خداوند عزّت و سلطنت جاودانی متّعّم می‌باشند). (۳۷)

طلب رحمت

:حضرت ابو عبدالله علیه السلام، فرمودند

:هنگامی که روز قیامت شود منادی نداء می‌کند

زوّار حسین بن علی علیه السلام کجا هستید؟

گردن های تعدادی از مردم کشیده می‌شود که عدد آنها را غیر از خداوند متعال کس دیگری نمی‌داند، پس به ایشان گفته می‌شود قصد شما از زیارت قبر حضرت حسین بن علی (علیه السلام) چه بود؟

می گویند: پروردگارا آن حضرت را زیارت کردیم بجهت محبتی که به رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم و حضرت علی و فاطمه (علیهما السلام) داشته و به منظور طلب رحمت برای صاحب قبر به ازاء آنچه از آن حضرت صادر گردید.

:پس به آنها گفته می شود

ایشان محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین سلام الله علیهم هستند، به آنها ملحق شوید

شما با ایشان و در درجه و مرتبه آنها هستید، به لواء و پرچم رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم ملحق گردید، پس بطرف لواء آن حضرت رهسپار شده و در سایه آن قرار می گیرند، در حالی که لواء به دست امیرالمؤمنین علی علیه السلام می باشد و بدین ترتیب به بهشت وارد می شوند، ایشان جلو پرچم و سمت راست و جانب چپ و پشت آن بوده و چهار طرف لواء را گرفته اند. (۳۹)

از روی شوق

:حضرت ابی جعفر علیه السلام، آن حضرت فرمودند

اگر مردم می دانستند که در زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیه السلام چه فضل و ثوابی است حتما از شوق و ذوق قالب تهی می کردند و بخاطر حسرت ها نفس هایشان به شماره افتاده و قطع خواهد شد

.راوی می گوید: عرض کردم: در زیارت آن حضرت چه اجر و ثوابی می باشد

:حضرت فرمودند

کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت آن حضرت رود خداود متعال هزار حج و هزار عمره قبول شده برایش می نویسد و اجر و ثواب هزار شهید از شهداء بدر و اجر هزار روزه دار و ثواب

هزار صدقه قبول شده و ثواب آزاد نمودن هزار بنده که در راه خدا آزاد شده باشند برایش منظور می‌شود و پیوسته در طول ایام سال از هر آفتی که کمترین آن شیطان باشد محفوظ مانده و خداوند متعال فرشته کریمی را بر او موکل کرده که وی را از جلو و پشت سر و راست و چپ و بالا و زیر قدم نگهدارش باشد و اگر در اثناء سال فوت کرد فرشتگان رحمت الهی بسویش حاضر شده و او را غسل داده و کفن نموده و برایش استغفار و طلب آمرزش کرده و تا قبرش مشایعتش نموده و به مقدار طول شعاع چشم در قبرش وسعت و گشایش ایجاد کرده و از فشار قبر در امانش قرار داده و از خوف و ترس دو فرشته منکر و نکیر بر حذرش می‌دارند و برایش دربی به بهشت می‌گشایند و کتابش را به دست راستش می‌دهند و در روز قیامت نوری به وی اعطاء می‌شود که بین مغرب و مشرق از پرتو آن روشن می‌گردد و منادی نداء می‌کند: این کسی است که از روی شوق و ذوق حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرده و پس از این نداء احدی در قیامت باقی نمی‌ماند مگر آنکه تمنا و آرزو می‌کند که کاش از زوآر حضرت (اباعبدالله الحسین علیه السلام می‌بود. (۱) ۴

بندگان مکرم

:محمد بن مسلم، «می‌گوید»

محضر مبارک ابی عبدالله علیه السلام عرض کردم: چه اجر و ثوابی هست برای کسی که حسین علیه السلام را زیارت کند؟

:حضرت فرمودند

کسی که از روی شوق و ذوق به زیارت حضرت امام حسین علیه السلام رود از بندگان مکرم خداوند منان محسوب می‌شود و در روز قیامت زیر لواء و پرچم حضرت حسین بن علی علیه السلام بوده تا وقتی که این دو بزرگوار داخل بهشت شوند. (۲) ۴

محبت

ذریح محاریبی، «وی می‌گوید: محضر مبارک حضرت ابی عبدالله علیه السلام عرض کردم: از «خویشاوندان و فرزندانم کسی را ملاقات نکردم مگر وقتی به آنها خبر دادم به اجر و ثوابی که در

زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلام هست، من را تکذیب نموده و گفتند: تو بر حضرت
!جعفر بن محمد(علیه السلام) دروغ بسته و این خبر را از پیش خودت می‌گوئی

:حضرت فرمودند

ای ذریح مردم را رها کن هر کجا که می‌خواهند بروند، بخدا قسم حق تعالی به زائرین امام
حسین علیه السلام مباحات کرده و افتخار می‌نماید و مسافر و زائر را فرشتگان مقرب خدا و
:حاملین عرش رهبری می‌کنند حتی حق تعالی به فرشتگان می‌فرماید

آیا زوَّار حسین بن علی (علیه السلام) را می‌بینید که از روی شوق و محبت به آن حضرت و
علاقه به حضرت فاطمه (علیها السلام) دخت رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم به زیارت آمده
اند؟ به عزت و جلال و عظمت خود قسم کرامت خویش را بر ایشان واجب کرده ام و ایشان را
حتما به بهشتی که برای دوستانم و برای انبیاء و رسل و فرستادگانم آماده کرده ام داخل
می‌کنم.

ای فرشتگان من! ایشان زوَّار قبر حسین حبیب محمد رسول من بوده و محمد صلی الله علیه وآله
وسلم حبیب من است و کسی که من را دوست داشته باشد حبیب من را نیز دوست می‌دارد و
کسی که حبیب من را دوست داشته باشد دوست دار حبیبم را نیز دوست دارد و کسی که
نسبت به حبیب من بغض ورزد، کسی است که به من بغض می‌ورزد و بر من واجب است که به
اشد عذاب، عذابش نموده و به آتش دوزخم او را بسوزانم و جهنم را مسکن و مکانش قرار داده
(و وی را چنان عذابی کنم که احدی از اهل عالم را آن طور عذاب نکرده باشم). (۴۳)
ثواب عمره

حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند: کسی که به امید ثواب و اجر به زیارت حضرت امام
حسین علیه السلام برود نه از روی تکبر و نخوت و نه ریاء و سمعه گناهانش پاک شده همانطور
که جامه با آب پاک و طاهر می‌گردد، بنابراین هیچ آلودگی و لغزش بر او باقی نمی‌ماند و بهر

قدمی که برداشته ثواب یک حج به او داده و هرگاه گام و قدمش را از روی زمین بلند می‌کند
(ثواب یک عمره دارد) (۴۴)

بدون تکبیر

:عبدالله بن میمون قداح»، از حضرت ابی عبدالله علیه السلام می‌گوید»

محضر مبارک امام علیه السلام عرض کردم: کسی که به زیارت قبر حضرت حسین بن علی
(علیه السلام) برود در حالی که عارف به حق آن جناب بوده و زیارتش بدون تکبیر و نخوت
باشد ثوابش چیست

:حضرت فرمودند

هزار حج مقبول و هزار عمره پذیرفته شده برایش می‌نویسند و اگر شخص شقی باشد او را سعید
(قلمداد می‌نمایند و پیوسته در رحمت خداوند عزوجل غوطه می‌خورد. (۴۵)
طلب آمرزش

:عبدالله بن مسکان»، می‌گوید»

محضر مبارک حضرت ابا عبدالله علیه السلام بودم در حالی که گروهی از اهل خراسان
محضرش مشرف بودند، آنان راجع به زیارت قبر حسین بن علی (علیه السلام) و فضل و ثواب
آن از حضرت سؤال کردند؟

:حضرت فرمود

:پدرم از جدّم نقل فرمود که آن بزرگوار می‌فرمودند

کسی که امام حسین علیه السلام را زیارت کند و نیتش فقط خدا باشد حق تعالی گناهانش را
محو نموده و او را از ذنوب بیرون آورده همانند مولودی که مادرش او را زائیده باشد و

فرشتگان او را در سیر و سفرش مشایعت می‌کنند، یعنی: بالای سرش بال زده و گاهی بالهایش را بر سرش پهن نموده بدون اینکه حرکت دهند و بهمین کیفیت او را مشایعت نموده تا وی به منزل و اهلش برسد.

فرشتگان از پروردگار متعال برای او طلب آمرزش نموده و از اطراف و اکناف آسمان رحمت او را احاطه کرده و فرشتگان او را نداء داده و می‌گویند

پاکی و پاک است آن کسی که تو زیارتش نمودی (یا: خوشا بر تو و خوشا بر کسی که زیارتش نموده ای) و او را در میان اهل و عیالش حفظ و نگهداری می‌کنند. (۴۶)

حاجت دنیا و آخرت

حضرت ابو عبدالله علیه السلام فرمودند: کسی که قبر حضرت امام حسین علیه السلام را قریه الی الله و برای خدا زیارت کند، حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد نموده و روز فزع اکبر او را در امان قرار می‌دهد و حاجتی از حوائج دنیا و آخرت را از خداوند نخواسته مگر آنکه باری تعالی (به وی اعطاء می‌فرماید. (۴۷)

محبوبترین اعمال

: حضرت ابی عبدالله علیه السلام فرمودند

محبوب ترین اعمال نزد حق تعالی زیارت قبر حضرت حسین علیه السلام بوده و برترین اعمال نزد او جل و علی ادخال سرور و شادی بر مؤمن است و نزدیک ترین بنده به خدا، بنده ای است (که در حال سجود بدرگاه الهی گریان باشد. (۴۸)

زیارت قبر مطهر

:محمد بن سنان» از بشیر دهان برایم نقل کرد و گفت»

در هر سال به حجّ مشرفّ می‌شدم، یکسال تنبلی کرده و آنرا ترک کردم و سال بعد که به حجّ رفته و محضر حضرت ابی عبدالله علیه السلام رسیدم به من فرمودند

ای بشیر چه چیز تو را در سال گذشته از حج سست و تنبل کرده

.عرض کردم: فدایت شوم مالی داشتم که از مردم می‌خواستم و خوف داشتم تلف شود

لذا به حج نیامده ولی در عوض روز عرفه به زیارت قبر مطهر حضرت امام حسین علیه السلام رفتم.

:حضرت به من فرمودند

آنچه نصیب اهل موقف (حاجی ها) شد، از تو فوت نگردید، ای بشیر کسی که قبر حسین علیه السلام را زیارت کند، در حالی که به حق آن حضرت عارف و آگاه باشد، مانند: کسی است (که خدا را در عرش زیارت نموده. ۴۹)

رزق و عمر طولانی و در زمره سعدا

:عبدالملک خثعمی»، از حضرت ابی عبدالله علیه السلام، گفت: حضرت به من فرمودند»

ای عبدالملک زیارت حسین بن علی علیه السلام را ترک مکن و یاران و اصحابت را به آن امر فرما، و شیعیان ما را امر کنید به زیارت آن حضرت، زیرا حق تعالی بواسطه آن عمر تو را طولانی کرده و روزی و رزقت را واسع می‌فرماید و اموری که بدی و شر را جلب می‌کند دفع می‌نماید. در حال حیات سعید و سعادت‌مند نموده و نخواهی مرد مگر سعید و تو را در زمره

(سعدا می‌نویسد. ۵۱)

و زیارت آن حضرت بر هر مؤمنی که اقرار به امامت حضرتش از طرف خدا دارد واجب است
حاجت روا

بشیر دهان»، از ابی عبدالله علیه السلام، حضرت درباره کسی که به زیارت قبر امام حسین «
:علیه السلام می‌رود فرمودند

وی هنگامی که از اهلش جدا می‌شود به هر قدمی که بر می‌دارد گناهانش آمرزیده می‌شود و
سپس پیوسته به هر قدمی تقدیس و تنزیه شده تا به قبر مطهر می‌رسد وقتی به آنجا رسد خداوند
:متعال او را خوانده و می‌فرماید

بنده من از من سؤال کن تا به تو اعطاء کنم، من را بخوان تا اجابت نمایم، از من طلب نما تا به
:تو بدهم، حاجت را از من بخواه تا برآورده نمایم

:راوی گفت

:امام علیه السلام فرمودند

(و حق است بر خدا که آنچه بذل نموده را اعطاء فرماید). (۵۲)

مسافرین خدا

:حضرت ابی عبدالله علیه السلام حضرت فرمودند

خداوند متعال فرشتگانی دارد که موکل قبر مطهر حضرت حسین بن علی (علیه السلام)
می‌باشند، هنگامی که شخص قصد زیارت آن حضرت را می‌نماید خداوند گناهان او را به این
فرشتگان اعطاء نموده و در اختیار آنها می‌گذارد وقتی وی قدم گذارد فرشتگان گناهان را محو
می‌کنند سپس وقتی قدم بعدی را برداشت حسنات او را مضاعف می‌نمایند و پیوسته حسنات او
را مضاعف کرده تا جائی که بهشت را برای وی واجب می‌گردانند سپس اطرافش را گرفته و

تقدیس و تنزیهش می‌نمایند و سپس فرشتگان آسمان را نداء می‌دهند که زوَّار حبیب خدا را تقدیس و تنزیه نمائید و وقتی زوَّار غسل زیارت نمودند حضرت محمد صلی الله علیه وآله وسلم ایشان را نداء داده و می‌فرماید:

ای مسافرین خدا بشارت باد شما را که با من در بهشت همراه خواهید بود

:سپس امیرالمؤمنین علیه السلام ایشان را نداء داده و می‌فرماید

.من ضامنم که حوائج شما را برآورده و در دنیا و آخرت بلاء و محنت را از شما دور نمایم

پس از آن فرشتگان دور ایشان حلقه زده و از راست و چپ آنان را در بر گرفته تا به اهل و
(خویشاوندان خود بازگردند). (۵۳)

کرامت خداوند

:عبد الله بن یحیی الکاهلی، «از حضرت ابی عبدالله علیه السلام فرمودند»

کسی که می‌خواهد روز قیامت در کرامت خداوند متعال باشد و شفاعت حضرت محمد صلوات الله علیه و آله شاملش گردد پس باید حسین علیه السلام را زیارت کند چه آنکه بالاترین کرامت حقتعالی به وی رسیده و ثواب و اجر نیک به او داده می‌شود و گناهایی که در زندگانی دنیا مرتکب شده وی را مورد سؤال و بازخواست قرار نمی‌دهند، اگر چه گناهانش به تعداد ریگ های بیابان و به بزرگی کوره های تهامه و به مقدار روی دریاها باشد، حسین بن علی سلام الله علیهما در حالی کشته شد که

اولاً: مظلوم بود

ثانیاً: نفس و جسمش مقهور و مورد ستم قرار گرفته بود

(ثالثاً: خود و اهل بیت و اصحابش تشنه بودند. (۵۴)

عملت را از سر بگیر

:حسن بن راشد»، از «حضرت ابی ابراهیم علیه السلام»، که آن حضرت فرمودند:»

کسی که از خانه اش خارج شده و قصدش زیارت قبر مطهر حضرت ابا عبدالله الحسین بن علیّ سلام الله علیهما باشد، خداوند متعال فرشته ای را بر او می‌گمارد پس آن فرشته انگشتش را در پشت او قرار داده و پیوسته آنچه از دهان این شخص خارج شود می‌نویسد تا به حائر وارد گردد. و وقتی از درب حائر خارج شد کف دستش را وسط پشتش نهاده سپس به او می‌گوید

(آنچه گذشت تمام مورد غفران و آمرزش واقع شد اینک از ابتداء به عمل پرداز. (۵۶)

رحمت واسعه

:عبدالله بن مسکان»، می‌گوید»

حضور مبارک حضرت ابا عبدالله علیه السلام رسیدم در حالی که گروهی از اهل خراسان خدمت آن جناب مشرف شده بودند، ایشان از آن جناب راجع به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیه السلام و ثوابی که در آن است سؤال نمودند؟

:حضرت فرمودند

:پدرم از جدم نقل کردند که می‌فرمودند

کسیکه آن حضرت را صرفاً برای خدا و به قصد قربت زیارت کند خداوند متعال از گناهان رهایش نموده و او را همچون نوزادی که مادر زائیده قرار می‌دهد و در طول سفرش فرشتگان مشایعتش کرده و بالای سرش بال‌های خود را گشوده و با این حال او را همراهی کرده تا به اهلش باز گردد و نیز فرشتگان از خداوند می‌خواهند که او را بیامزد و از اطراف و اکناف آسمان رحمت واسعه الهی او را فرا گرفته و فرشتگان نداء کرده و به وی می‌گویند

پاک هستی و آن کس که زیارتش نمودی نیز پاک و مطهر است و پیوسته وی را بین اهل و
(خویشانش حفظش می‌نمایند). (۵۷)

ثواب ده حج و عمره

:هارون بن خارجه»، گفت»

:مردی از حضرت اباعبدالله علیه السلام سؤال کرد و من نیز آنجا حاضر بودم، سائل پرسید

چه اجر و ثوابی است برای کسی که حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کند؟

حضرت فرمودند: خداوند متعال چهار هزار فرشته را به آن حضرت موکل کرده که جملگی
ژولیده و غبار آلوده بوده و تا روز قیامت برای آن حضرت گریه می‌کنند

:عرض کردم: پدر و مادرم فدایت شوند، از پدر بزرگوارتان نقل شده که فرموده اند

ثواب زیارت امام حسین علیه السلام معادل حج و عمره است

حضرت فرمودند: بلی، حجّ و عمره بعد تعداد حجّ و عمره را شمرد تا به ده حجّ و عمره

(رسید). (۵۸)

سی حج مقبول

:موسی بن قاسم حضرمی» می‌گوید»

حضرت ابو عبدالله علیه السلام» در ابتداء حکومت «ابو جعفر عباسی» (منصور دوانیقی) وارد»

:عراق شده و در نجف نزول اجلال فرمودند، به من فرمودند

ای موسی، برو کنار جاده بزرگ بایست و منتظر باش که عنقریب مردی از طرف «قادیسیه» خواهد آمد، هر گاه نزدیک تو شد به وی بگو: یکی از فرزندان رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم تو را می‌خواند، او بزودی با تو خواهد آمد.

موسی می‌گوید: من به طرف جاده مزبور رفته و به آنجا رسیدم و کنار آن ایستاده و هوا بسیار گرم بود، پیوسته در آنجا ایستاده بودم بحدی که نزدیک بود مخالفت کرده و برگشته و ملاقات با او را ترک کنم، در این هنگام چشمم به چیزی خورد که به جلو می‌آید و شبیه مردی است که روی شتری نشسته، پس چشم به آن دوخته تا نزدیک به من شد، به او گفتم: ای مرد در اینجا یکی از فرزندان رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم شما را می‌خواند ایشان شما را به من معرفی کرده و پیام برایست فرستاده اند.

مرد گفت: با هم به خدمتش برویم.

موسی می‌گوید: او را بردم تا نزدیک خیمه رسیدیم، وی شترش را خواباند و درب خیمه ایستاد منتظر اذن دخول بود، پس حضرت از درون خیمه او را خواندند، اعرابی داخل خیمه شد و من نیز نزدیک شده تا درب خیمه رسیده و سخن ایشان را می‌شنیدم ولی آنها را نمی‌دیدم.

حضرت ابو عبدالله علیه السلام به وی فرمودند، از کجا آمدی

او گفت: از دورترین نواحی یمن.

حضرت فرمودند: تو از فلان و فلان مکان هستی

او عرض کرد: بلی من از فلان موضع می‌باشم.

حضرت فرمودند: برای چه به این صوب و طرف آمدی

عرض کرد: به قصد زیارت حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام آمدم

:حضرت فرمودند

تنها برای زیارت آمده ای و هیچ حاجت دیگری نداشتی

عرض کرد: هیچ حاجتی نداشتم مگر آنکه به سر قبر مطهر آن حضرت رفته و نماز خوانده و جنابش را زیارت کرده و سپس از حضرتش خداحافظی کرده و به اهل و خویشانم برگردم

حضرت فرمودند: در زیارت آن حضرت چه می بینید؟

عرض کرد: در زیارتش برکت در عمر خود و اهل و اولاد و اموال و معایشمان بوده و حوائج و خواسته هایمان بر آورده شده و گرفتاریمان بر طرف می گردد

:موسی می گوید: امام علیه السلام به وی فرمودند

ای برادر یمنی آیا از فضیلت زیارت آن حضرت بیشتر از این برایت نگویم

:آن مرد عرض کرد: از پسر رسول خدا زیادتر بفرمائید

:حضرت فرمودند

زیارت امام حسین علیه السلام معادل یک حج مقبول و پاکیزه ای است که با رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم انجام شود

آن مرد از این گفتار تعجب کرد

حضرت فرمودند: آری، به خدا سوگند معادل دو حجّ مقبول و پاکیزه ای است که با رسول خدا
صلی الله علیه وآله وسلم انجام شود

آن مرد بر تعجبش افزوده شد پس بدین ترتیب امام علیه السلام بر تعداد حج های مقبول
می‌افزودند تا اینکه در آخر فرمودند:

زیارت آن حضرت معادل با سی حجّ مقبول و پاکیزه ای است که با رسول خدا صلی الله علیه
(وآله وسلم انجام گیرد. (۵۹)

غریب و شهید

:یزید بن عبدالملک» می‌گوید»

محضر مبارک حضرت ابی عبدالله علیه السلام بودم پس گروهی که بر درازگوش ها سوار بودند
بر ما گذشتند

حضرت به من فرمودند: اینها قصد کجا را دارند؟

عرض کردم: به زیارت قبور شهداء می‌روند

!! فرمودند، چه چیز ایشان را از زیارت غریب شهید باز داشت

مردی از اهل عراق محضر مبارکش عرض کرد: آیا زیارت آن حضرت (امام حسین علیه السلام)
واجب است

حضرت فرمودند: زیارت آن جناب از یک حجّ عمره و یک عمره و یک حجّ بهتر است

سپس حضرت تعداد حجّ و عمره ها را زیاد کرده تا بیست حجّ و بیست عمره شمردند و بعد فرمودند: البتّه تمام آنها مقبول و مبرور باشند.

راوی می‌گوید: به خدا سوگند از محضرش مرخص نشده بودم که مردی آمد و حضورش رسید و عرض کرد: من نوزده حجّ انجام داده ام، از خداوند بخواهید که یک حجّ دیگر نصیبم شده و بدین ترتیب تا عدد بیست کامل گردد.

حضرت فرمودند: آیا قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کرده ای آن مرد عرض کرد: خیر. (حضرت فرمودند: زیارت آن حضرت از بیست حجّ بهتر می‌باشد. ۶۰)

پنجاه حج

مسعد بن صدقه»، وی می‌گوید: محضر مبارک حضرت ابی عبدالله عرض کردم، برای کسی «که قبر حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کند چه اجر و ثوابی است

. حضرت فرمودند: ثواب یک حجّی که با رسول خدا بجا آورند می‌باشد.

راوی می‌گوید: محضرش عرضه داشتم: فدایت شوم، ثواب یک حجّ با رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم

. حضرت فرمودند: بلی بلکه ثواب دو حجّ

راوی می‌گوید: عرض کردم: فدایت شوم، ثواب دو حجّ؟

امام علیه السلام فرمودند: بلی بلکه ثواب سه حجّ و پیوسته تعداد حجّها را حضرت اضافه می‌کردند تا به ده حجّ رسیدند.

!! عرض کردم: فدایت شوم، ثواب ده حجّ با رسول خدا صلّی الله علیه وآله وسلّم

امام علیه السلام فرمودند: بلی بلکه ثواب بیست حجّ

عرض کردم: فدایت شوم، ثواب بیست حجّ

(پس پیوسته عدد حجّها را بالا می‌بردند تا به پنجاه تا رسید و دیگر سکوت اختیار فرمودند). (۶۲)

هزار حج و هزار عمره

:عبدالله بن نیمون قدّاح، از حضرت ابی عبدالله، می‌گوید: محضرش عرض کردم»

برای کسی که به زیارت امام حسین علیه السلام رود در حالی که به حق آن حضرت عارف و

آگاه بوده و هیچ استکبار و استکافی از زیارتش نداشته باشد چه اجر و ثوابی می‌باشد؟

حضرت فرمودند: برای او ثواب هزار حجّ و هزار عمره مقبول می‌نویسند و اگر شقی بوده سعید

(محسوبش می‌کنند و پیوسته در رحمت خدا غوطه ور است). (۶۳)

بنده آزاد کردن

:ابو سعید مدائنی، می‌گوید»

محضر حضرت ابو عبدالله علیه السلام عرض کردم: فدایت شوم، آیا به زیارت قبر فرزند رسول

خدا صلّی الله علیه وآله وسلّم بروم

حضرت فرمودند: بلی، ای ابوسعید و زیارت قبر فرزند رسول خدا صلّی الله علیه وآله وسلّم که

پاکیزه ترین پاکیزه گان و نیکو کارترین نیکو کاران هست برو و وقتی آن حضرت را زیارت

(کردی خداوند متعال برای تو ثواب آزاد کردن بیست و پنج بنده را می‌نویسد). (۶۵)

شافع قیامت

:سیف تمّار، از حضرت ابی عبدالله علیه السلام، وی گفت»

زائر امام حسین علیه السلام در روز قیامت صد نفر که همگی اهل دوزخ بوده و در دنیا از (مصرفین بودند را شفاعت می‌کند). ۶۶)

:و شاء» نقل کرد: شنیدم از «امام رضا علیه السلام» که فرمودند»

هر امامی در گردن دوستان و شیعیانش عهدی دارد و زیارت قبورشان از مصادیق وفاء به عهد و حسن اداء وظیفه محسوب می‌شود، لذا کسی که از روی رغبت و میل به زیارتشان رود ایشان (در روز قیامت شفیع او خواهند بود). ۶۷)

شفاعت

:عبدالله بن شعیب تیمی»، از حضرت ابا عبدالله علیه السلام نقل می‌کند که حضرت فرمودند»

!روز قیامت منادی ندا می‌کند: شیعیان آل محمد در کجا هستید؟

پس از میان مردم گردنهائی کشیده شده و افرادی بپا می‌خیزند که عدد آنها را غیر از حقتعالی کس دیگر نمی‌داند. ایشان در قسمتی از مردم بپا خاسته اند، سپس منادی ندا می‌کند: زوّاز قبر! حضرت امام حسین علیه السلام در کجا هستید؟

.خلق بسیاری به پا می‌خیزند

پس به ایشان گفته می‌شود: دست هر کسی را که دوست دارید بگیرید و آنها را به بهشت ببرید، پس شخصی که جزء زائرین است هر کسی را که بخواهد گرفته و به بهشت می‌برد، حتی بعضی از مردم به برخی دیگر می‌گویند: ای فلانی من را می‌شناسی من کسی هستم که در فلان روز و در فلان مجلس برای تو ایستاده و احترام از او نمودم پس من را نیز دریاب، زائر او را نیز (گرفته و به بهشت داخل نموده بدون اینکه دافع و مانعی در بین باشد). ۶۸)

ملائکه گریان

:ابی الصباح کنانی»، می‌گوید»

:از حضرت امام صادق علیه السلام شنیدم که می‌فرمود

در طرف شما قبری است که هیچ مکروب و اندوهگینی به زیارت آن نمی‌رود، مگر آنکه خداوند متعال اندوهش را بر طرف کرده و حاجتش را روا می‌سازد و از روزی که آن حضرت شهید شدند چهار هزار فرشته که جملگی ژولیده و غبار آلود و گرفته هستند اطراف قبر مطهرش بوده و تا روز قیامت بر آن جناب می‌گریند و کسی که او را زیارت کند فرشتگان تا وطن و مآوایش مشایعتش کرده و اگر مریض و بیمار شود عیادتش کنند و اگر بمیرد جنازه اش (را تشییع نمایند). (۷۰)

ارواح طیبه عصمت بزیارت حسین علیه السلام

جناب حاج ملا علی کازرونی رحمه الله علیه که یکی از افراد و با ایمان با اخلاص بود نقل فرمود: شب ۲۳ ماه رمضان بالای منزل تنها احیاء داشتم که هنگام سحر ناگاه حالت سستی و بی خودی به من دست داد

در آن حال متوجه شدم که تمام عالم اعلاء مملو از جمعیت و غلغله است و سر و صدای فراوانی است از صدائی که فصیحتر و به من نزدیکتر بود، پرسیدم تو را به خدا تو کیستی فرمود: من جبرائیل هستم، گفتم: چه خبر است امشب فرمود: حضرت بی بی عالم فاطمه زهراء با مریم و آسیه و خدیجه و کلثوم (هن) برای زیارت قبر حضرت سیدالشهداء علیه السلام می‌روند

.و این جمعیت ارواح پیغمبران و ملائکه هستند

گفتم: برای خدا مرا هم ببرید، فرمود: زیارت تو از همین جا قبول است و سعادتت داشتی که این منظره را ببینی

حضرت آیه الله شهید دستغیب فرمود براستی حاجی مزبور علاقه شدیدی به حضرت سیدالشهداء علیه السلام نصیبش شده بود که در همان مجلس دو ساعتی چند مرتبه که اسم مبارک حضرت را می‌برد بی اختیار گریان و نالان می‌شد

و تا چند دقیقه نمی توانست سخن بگوید و فرمود: من طاقت ذکر مصیبت آن حضرت را
(ندارم. ۷۱)

نصرانی مهمان

:حاجی طبرسی نوری رضوان الله علیه نقل می‌کند

در بصره یک تاجر نصرانی بود که سرمایه زیادی داشت که از نظر معاملات تجارتي بصره گنجایش سرمایه او را نداشت شریکهایش از بغداد نوشتند سزاوار نیست با این سرمایه شما در بصره باشید خوبست وسیله حرکت خود را به بغداد فراهم کنید زیرا بغداد توسعه معاملاتش خیلی بیشتر است

.مرد نصرانی مطالبات خود را نقد کرده و با کلیه سرمایه اش به طرف بغداد حرکت نمود

در بین راه دزدان به او بر خورد کردند و تمام موجودیش را گرفتند چون خجالت می‌کشید با آن وضع وارد بغداد شود ناچار پناه به اعراب بادیه نشین بُرد و به عنوان مهمانی در مهمانسرای اعراب که در هر قبیله ای یک خیمه مخصوص مهمانان بود به سر بُرد

بالاخره به یک دسته از اعراب رسید که در میان آنها جوانانی بودند بر اثر تناسب اخلاقی کم کم با آنها انس گرفت چندی هم در مهمانسرای آن دسته ماند

یک روز جوانان قبیله او را افسرده دیدند علت افسردگی اش را سؤال نمودند؟ گفت: مدتی است که من در خوراک تحمیل بر شما هستم از این جهت غمگینم

بادیه نشینان گفتند: این مهمانسرا مخارج معینی دارد که با بودن و نبودن تو اضافه و کم نمی گردد و بر فرض رفتن این مقدار جزء مصرف همیشگی میهمانان خانه ماست.

تاجر وقتی فهمید توقف آن در آنجا موجب مخارج زیادتر و تشریفات فوق العاده ای نیست شادمان گشت و بر اقامت خود در آنجا افزود روزی عده ای از قبائل اطراف به عنوان زیارت کربلا با پای برهنه وارد بر این قبیله شدند.

جوانهای آنها نیز با شوق تمام به ایشان پیوسته و مرد نصرانی هم به همراهی آنها حرکت کرد و در بین راه تاجر نگرهبانی اسباب آنها را می کرد و از خوراکشان می خورد.

آنها ابتداء به نجف آمدند پس از انجام مراسم زیارت مولامیرالمؤمنین علیه السلام شب عاشوراء وارد کربلا شدند اسباب و اثاثیه خود را داخل صحن گذاشتند و به نصرانی گفتند: تو روی اسباب و اثاثیه ما بنشین، ما تا فردا بعد از ظهر نمی آئیم و برای زیارت به طرف حرم مطهر رفتند.

تاجر وضع عجیبی مشاهده کرد دید همراهانش با اشکهای جاری چنان ناله می زدند که در و دیوار گوئی با آنها هم آهنگ است.

مرد نصرانی بواسطه خستگی راه روی اسباب و اثاثیه خوابش برد پاسی از شب گذشت در خواب دید شخص بسیار جلیل و بزرگواری از حرم خارج شد در دو طرف او دو نفر ایستاده اند به هر یک از آن دو نفر دفتری داده یکی را مأمور کرد اطراف خارجی صحن را بررسی کند هر چه زائر و مهمان امشب وارد شده یادداشت نماید دیگری را برای داخل صحن مأموریت داد.

آنها رفتند پس از مختصر زمانی باز گشته و صورت اسامی را عرضه داشتند آقا نگاه کرده فرمود: هنوز هستند که شما نامشان را نوشته اید برای مرتبه دوم به جستجو شدند برگشته اسامی را به عرض رساندند باز هم آن جناب فرمود: کاملاً تفحص کنید غیر از اینها من هنوز زائر دارم.

پس از گردش در مرتبه سوم عرض کردند ما کسی را نیافتیم مگر همین مرد نصرانی که بر روی اسباب و اثاثیه به خواب رفته و چون نصرانی بود اسم او را ننوشتیم

حضرت فرمود: چرا ننوشتید (اما حل بساحتنا) آیا به در خانه مانیا آمده نصرانی باشد وارد بر ما است

تاجر از مشاهده این خواب چنان شیفته توجه مخصوص اباعبدالله علیه السلام گردید که پس از بیدار شدن اشک از دیده گانش ریخت و اسلام اختیار نمود سرمایه مادی خود را اگر از دست داد سرمایه ای بس گرانبها بدست آورد. (۷۲)

زیارت امام حسین علیه السلام

مرحوم سید بن طاووس رضوان الله تعالی علیه نقل نموده از محمد بن داود که گفت: همسایه ای داشتم معروف به علی بن محمد بود که ایشان برایم گفت من از ایام جوانی هرامه زیارت حضرت امام حسین علیه السلام میرفتم تا اینکه سن من بالا رفت و نیروی جسمیم ضعیف شد و یک چند وقتی زیارت را ترک کردم، پس از مدتی بقصد زیارت پیاده حرکت کردم پس از چند روز بکربلا رسیدم و زیارت آقا امام حسین علیه السلام نائل شدم و دو رکعت نماز بجا آوردم و بعد از زیارت و نماز از فرط خستگی راه کنار حرم خوابم برد. در عالم خواب دیدم مشرف شدم خدمت آقای خودم ابی عبدالله الحسین علیه السلام حضرت رویشان را به بنده کرد و فرمود: ای علی چرا به من جفا کردی با اینکه نسبت بمن خوبی و نیکی می‌کردی عرض کردم: ای سیدی ای آقای من بدنم ضعیف شده و توانایی خود را ازدست دادم و توان آمدن ندارم و چون فهمیده ام آخر عمرم است و با آن حالی که داشتم این چند روز راه را به عشق شما زیارت آمدم و روایتی از شما شنیدم دوست داشتم آن را از خود شما بشنوم. حضرت فرمود آن روایت را بگو: گفتم چنین نقل شده که (قال من زارنی فی حیوتی زرتہ بعد وفاتہ) هر که مرا در حال حیاتش زیارت کند و زیارت من نائل گردد من هم بعد از وفاتش او را زیارت میکنم و زیارت او می‌آیم حضرت فرمود بله من گفته ام، حتی اگر او را (زیارت کننده ام را) در آتش ببینم (نجاتش خواهم داد). (۷۳)

حضرت موسی علیه السلام به زیارت حسین علیه السلام

ابی حمزه ثمالی فرمود در اواخر سلطنت بنی مروان اراده زیارت آقا ابی عبدالله الحسین علیه السلام را نمودم و پنهانی از اهل شام خود را به کربلا رساندم در گوشه ای پنهان شدم تا اینکه شب از نیمه گذشت پس بسوی قبر شریف روانه شدم تا آنکه نزدیک قبر مقدس و شریف رسیدم. ناگهان مردی را دیدم که بسوی من می‌آید و گفت خدا ترا اجر و پاداش دهد برگرد زیرا به قبر شریف نمی‌رسی من وحشت زده و ترسان مراجعت کردم و در گوشه ای دوباره خود را پنهان کردم تا آنکه نزدیک طلوع صبح شد باز به جانب قبر روانه شدم و چون دوباره نزدیک شدم باز همان مرد آمد و ممانعت کرد و گفت به آن قبر نمی‌توانی برسی. به او گفتم عافاک الله چرا من به آن قبر نمی‌رسم و حال اینکه از کوفه به قصد زیارت آن حضرت آمده‌ام بیا بین من و آن قبر حائل نشو، زیرا من می‌ترسم که صبح شود و اهل شام مرا ببینند و مرا در اینجا به قتل برسانند، وقتی این حرف را از من شنید گفت یک مقدار صبر کن چون حضرت موسی بن عمران علیه السلام از خدای خود اجازه گرفته که به زیارت آقا سید الشهداء علیه السلام بیاید و خدا به او اجازه داده و با هفتاد هزار ملائکه به زیارت آقا آمده‌اند و از اول شب تا به حال در خدمت قبر شریف هستند و تا طلوع صبح کنار قبر هستند و بعد به آسمان عروج می‌کنند. ابوحمزه ثمالی گوید از آن مرد پرسیدم که تو کیستی

گفت من یکی از آن ملائکه هستم که مأمور پاسبانی و پاسداری قبر آقا سید الشهداء علیه السلام هستم و برای زوار آقا طلب مغفرت می‌کنیم تا این را شنیدم برگشتم پنهان شدم و هنگام طلوع صبح سر قبر حضرت آمدم دیگر کسی را ندیدم که مانع شود پس زیارتم را کردم و بر کشندگان آن حضرت لعن نمودم و نماز صبح را در آنجا اقامه کردم و از ترس مردم شام سریع به (کوفه برگشتم). (۷۴)

احترام امام زمان به زوار حسین علیه السلام

مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد علی گلستانه اصفهانی در آن وقتی که ساکن مشهد بودند برای یکی از علماء بزرگ مشهد نقل فرموده بودند که، عموی من مرحوم آقای سید محمد علی از که مردان صالح و بزرگوار بود نقل میکرد، در اصفهان شخصی بود به نام جعفر نعلبند که او حرفهای غیر متعارف، از قبیل آن که من خدمت امام زمان علیه السلام رسیده‌ام و طی الارض

کرده ام میزد و طبعاً با مردم هم کمتر تماس میگرفت و گاهی مردم هم پشت سر او به خاطر آن که چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند، حرف می‌زدند

روزی به تخت فولاد اصفهان برای زیارت اهل قبور میرفتم، در راه دیدم، آقا جعفر به آن طرف می‌رود، من نزدیک او رفتم و به او گفتم دوست داری باهم راه برویم گفت مانعی ندارد، در ضمن راه از او پرسیدم مردم درباره شما حرفهائی می‌زنند آیا راست می‌گویند که تو خدمت امام زمان علیه السلام رسیده ای

اول نمی‌خواست جواب مرا بدهد، لذا گفتم آقا از این حرفها بگذریم و باهم مسائل دیگری را مطرح کنیم، من اصرار کردم و گفتم: من انشاءالله اهلم

گفت: بیست و پنج سفر کربلا مشرف شده بودم تا آنکه در همین سفر بیست و پنجم شخصی که اهل یزد بود در راه بامن رفیق شد چند منزل که باهم رفتیم، مریض شد و کم کم مرضش شدت کرد تا رسیدیم به منزلی که قافله به خاطر نا امن بودن راه دو روز در آن منزل ماند تا قافله دیگری رسید و باهم جمع شدند و حرکت کردند و حال مریض هم رو به سختی گذاشته بود وقتی قافله می‌خواست حرکت کند من دیدم به هیچ وجه نمی‌توان او را حرکت داد لذا نزد او رفتم و به او گفتم من می‌روم و برای تو دعاء میکنم که خوب شوی و وقتی خواستم با او خدا حافظی کنم، دیدم گریه می‌کند، من متحیر شدم از طرفی روز عرفه نزدیک بود و بیست و پنج سال همه ساله روز عرفه در کربلا بوده ام و از طرفی چگونه این رفیق را در این حال تنها بگذارم و بروم!

به هر حال نمی‌دانستم چه کنم او همینطور که اشک می‌ریخت به من گفت: فلانی من تا یک ساعت دیگر می‌میرم این یک ساعت را هم صبر کن، وقتی من مردم هرچه دارم از خورجین و الاغ و سایر اشیاء مال تو باشد، فقط جنازه مرا به کربلا برسان و مرا در آنجا دفن کن

من دلم سوخت و هر طور بود کنار او ماندم، تا او از دنیا رفت قافله هم برای من صبر نکرد و حرکت نمود.

من جنازه او را به الاغش بستم و به طرف مقصد حرکت کردم، از قافله اثری جز گرد و غباری نبود و من به آنها نرسیدم حدود یک فرسخ که راه رفتم، هم خوف مرا گرفته بود و هم هر طور که آن جنازه را به الاغ می‌بستم، پس از آنکه یک مقدار راه می‌رفتم باز می‌افتاد و به هیچ وجه روی الاغ آن جنازه قرار نمی‌گرفت. بالاخره دیدم نمی‌توانم او را ببرم خیلی پریشان شدم ایستادم و به حضرت سید الشهداء علیه السلام سلامی عرض کردم و با چشم گریان گفتم: آقا من با این زائر شما چه کنم اگر او را در این بیابان بگذارم مسئولم و اگر بخواهم بیاورم می‌بینید که نمی‌توانم درمانده ام و بی‌چاره شده ام.

ناگهان دیدم، چهار سوار که یکی از آنها شخصیت بیشتری داشت پیدا شدند و آن بزرگوار به من گفت: جعفر با زائر ما چه می‌کنی عرض کردم: آقا چه کنم در مانده شده ام نمی‌دانم چه بکنم در این بین آن سه نفر پیاده شدند، یکی از آنها نیزه ای در دست داشت با آن نیزه زد چشمه آبی ظاهر شد آن میّت را غسل دادند و آن آقا جلو ایستاد، و بقیه کنار او ایستادند و بر او نماز خواندند و بعد او را سه نفری برداشتند و محکم به الاغ بستند و ناپدید شدند.

من حرکت کردم با آنکه معمولی راه می‌رفتم دیدم به قافله ای رسیدم که آنها قبل از قافله ما حرکت کرده بودند، از آنها عبور کردم پس از چند لحظه باز قافله ای را دیدم، که آنها قبل از این قافله حرکت کرده بودند از آنها هم عبور کردم بعد از چند لحظه دیگر به پل سفید که نزدیک کربلا است رسیدم و سپس وارد کربلا شدم و خودم از این سرعت سیر تعجب می‌کردم.

بالاخره او را بردم در وادی ایمن (قبرستان کربلا) دفن کردم، من در کربلا بودم، پس از بیست روز رفقائی که در قافله بودند به کربلا رسیدند آنها از من سؤال می‌کردند تو کی آمدی و چگونه آمدی من برای آنها به اجمال مطالبی را می‌گفتم و آنها تعجب می‌کردند، تا آنکه روز عرفه شد وقتی به حرم حضرت سیدالشهداء اباعبدالله الحسین علیه السلام رفتم دیدم بعضی از مردم را

بصورت حیوانات مختلف می‌بینم از شدت وحشت به خانه برگشتم باز دو مرتبه از خانه در همان روز بیرون آمدم، باز هم آنها را به صورت حیوانات مختلف دیدم

عجیب تر این بود که بعد از آن سفر چند سال دیگر هم ایام عرفه به کربلا مشرف شده ام و تنها روز عرفه بعضی از مردم را به صورت حیوانات می‌بینم ولی در غیر آن روز آن حالت برایم پیدا نمی‌شود

لذا تصمیم گرفتم دیگر روز عرفه به کربلا مشرف نشوم و من وقتی این مطالب را برای مردم در اصفهان می‌گفتم آنها باور نمی‌کردند و یا پشت سر من حرف می‌زدند. تا آنکه تصمیم گرفتم که دیگر با کسی از این مقوله حرف نزنم و مدتی هم چیزی برای کسی نگفتم، تا آنکه یک شب باهمسرم غذا می‌خوردیم، صدای در حیاط بلند شد، رفتم در را باز کردم دیدم شخصی می‌گوید: جعفر حضرت صاحب الزمان علیه السلام تو را می‌خواهد

من لباس پوشیدم و در خدمت او رفتم مرا به مسجد جمعه در همین اصفهان برد، دیدم آن حضرت در صفحه ای که منبر بسیار بلندی در آن هست نشسته اند و جمعیت زیادی هم خدمتشان بودند من با خودم می‌گفتم: در میان این جمعیت چگونه آقا را زیارت کنم و چگونه خدمتشان برسم

ناگهان دیدم به من توجه فرمودند و صدا زدند جعفر بیا، من به خدمتشان مشرف شدم فرمودند چرا آنچه در راه کربلا دیده ای برای مردم نقل نمی‌کنی

عرض کردم ای آقای من آنها را برای مردم نقل می‌کردم ولی از بس مردم پشت سرم بدگوئی کردند ترکش نمودم، حضرت فرمودند تو کاری به حرف مردم نداشته باش تو آن قضیه را برای آنها نقل کن تا مردم بدانند که ما چه نظر لطفی به زوار جدمان حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام داریم. (۷۵)

-

(1). قافله اشك ص ٢٠.

(2). ترجمه كامل الزيارات ص ٣٧٧.

(3). ترجمه كامل الزيارات ص ٣٧٨.

(4). ترجمه كامل الزيارات، ص ٣٨٠.

(5). حديث زمزمه ص ١١١.

(6). كامل الزيارت، ٣٨٣.

(7). حديث زمزمه، ص ١١٥.

(8). ترجمه كامل الزيارات ص ٣٩٣.

(9). ترجمه كامل الزيارات ص ٣٩٧.

(10). ترجمه كامل الزيارات ص ٣٩٩.

(11). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٠٢.

(12). ترجمه کامل زیارات ص ۴۰۷.

(13). ترجمه کامل زیارات ص ۴۰۹.

(14). نینوای ناله ص ۷۴.

(15). ترجمه کامل زیارات ص ۴۱۴.

(16). نینوای ناله ص ۸۱.

(17). ترجمه کامل زیارات ص ۴۱۶.

(18). ترجمه کامل زیارات ص ۴۲۰.

(19). ترجمه کامل زیارات ص ۴۲۶.

(20). ترجمه کامل زیارات ص ۴۲۹.

(21). ترجمه کامل زیارات ص ۴۳۱.

(22). ترجمه کامل زیارات ص ۴۳۲.

(23). ترجمه کامل زیارات ص ۴۳۳.

(24). گلچین گل نغمه ص ۴۴.

(25). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٣٤.

(26). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٣٨.

(27). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٤١.

(28). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٤٣.

(29). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٤٥.

(30). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٤٦.

(31). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٤٦.

(32). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٤٩.

(33). گلوآزه ٤، ٤٥٧.

(34). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٥٨.

(35). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٦٠.

(36). گلوآزه ٤، ص ٤٨٢.

(37). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٦١.

38. گلوآزه ٤، ص ٤٨٢.

(39). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٦٢.

(40). گلهای اشک ص ٢٣.

(41). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٦٧.

(42). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٦٧.

(43). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٧٠.

(44). ترجمه كامل الزارات ص ٤٧٢.

(45). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٧٤.

(46). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٧٦.

(47). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٧٨.

(48). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٨٠.

(49). ترجمه كامل الزارات ص ٤٨٩.

(50). گلهای باغ محمدی ص ١٢٥.

(51). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٩٤.

(52). ترجمه كامل الزيارات ص ٤٩٩.

(53). ترجمه كامل الزيارات ص ٥٠٠.

(54). ترجمه كامل الزيارات ص ٥٠٣.

(55). گل نغمه ها «دفتر سوم» ص ١٤٣.

(56). ترجمه كامل الزيارات ص ٥٠٤.

(57). ترجمه كامل الزيارات ص ٥٠٥.

(58). ترجمه كامل الزيارات ص ٥٢٢.

(59). ترجمه كامل الزيارات ص ٥٣٨.

(60). ترجمه كامل الزيارات ص ٥٤١.

(61). ديوان مقدم ص ٣٠١.

(62). ترجمه كامل الزيارات ص ٥٤٢.

(63). ترجمه كامل الزيارات ص ٥٤٣.

دیوان مقدم ص ۲۸۳. (64)

ترجمه کامل زیارات ص ۵۴۶. (65)

ترجمه کامل زیارات ص ۵۴۸. (66)

ترجمه کامل زیارات ص ۳۹۶. (67)

ترجمه کامل زیارات ص ۵۵۱. (68)

گلچین گل نغمه ص ۴۷. (69)

ترجمه کامل زیارات ص ۵۵۳. (70)

داستانهای شگفت. (71)

پند تاریخ (72)

زندگانی عشق، ۱۸۵، نقل دارالسلام نوری، ۲، ص ۱۳۸. (73)

زندگانی عشق، ۲۱۶، نقل از کامل زیارت، ۱۱۱. (74)

ملاقات، ۲۹۱/۱/. (75)

والسلام./